

แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
(สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส)

คำขวัญประจำจังหวัด

คำขวัญประจำจังหวัดสงขลา
นกน้ำเพลินตา สมิหลาเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล
เสน่ห์สะพานป๋า ศูนย์การค้าแดนใต้

คำขวัญประจำจังหวัดสตูล
สตูล สงบ สะอาด ธรรมชาติบริสุทธิ์

คำขวัญประจำจังหวัดยะลา
ใต้สุดสยาม เมืองงามชายแดน

คำขวัญประจำจังหวัดปัตตานี
เมืองงามสามวัฒนธรรม ศูนย์ฮาลาลเลิศล้ำ
ชนน้อมนำศรัทธา ถิ่นธรรมชาติงามตา ปัตตานีสันติสุขแดนใต้

คำขวัญประจำจังหวัดนราธิวาส
ทักษิณราชตำหนัก ชนรักศาสนา นราทัศน์เพลินตา
ปาโจตรึงใจ แหล่งใหญ่แร่ทอง ลองกองหอมหวาน

คำนำ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2557 - 2560 ฉบับนี้ คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จัดทำขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 และตามแนวทางหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) กำหนด โดยน่านโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะนโยบายเร่งด่วน ตามแผนการฟื้นฟูเศรษฐกิจ แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค (ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) รวมถึงยุทธศาสตร์รายสาขาแต่ละด้าน เช่น ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม แนวทางการพัฒนาการเกษตร ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการน้ำ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง เป็นต้น ปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และศักยภาพของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน โดยกำหนดวิสัยทัศน์ว่า “ศูนย์กลางทางพารา ฮาลาล และการท่องเที่ยว สุ่อาเซียน” โดยมียุทธศาสตร์ในการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จำนวน 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1:** พัฒนาระบบการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าทางพารา ทั้งระบบการผลิตการแปรรูป และช่องทางการตลาดสินค้าทางพารา
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2:** พัฒนาสินค้าและบริการฮาลาลให้มีมูลค่าเพิ่มตามห่วงโซ่อุปทานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3:** ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายภายใต้มาตรฐานของการท่องเที่ยวไทย
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4:** ส่งเสริมและพัฒนากการค้าการลงทุน ทรัพยากรมนุษย์ของกลุ่มจังหวัดเชื่อมโยงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนฉบับนี้ เป็นแผนที่จัดทำโดยยึดแนวทางการบูรณาการของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

มกราคม 2556

สารบัญ

ส่วนที่ 1	สรุปผลการประเมินแผนพัฒนาในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2553 – 2556 และโครงการต่างๆที่เกี่ยวข้องในภาพรวม	7
ส่วนที่ 2	สภาพทั่วไปกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	41
	1. ที่ตั้งและอาณาเขต	43
	2. การปกครองและประชากร	46
	3. โครงสร้างพื้นฐาน	48
	4. การค้าชายแดน	59
	5. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	65
	6. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต	85
	7. ด้านเศรษฐกิจ	94
	8. ด้านอาชญากรรม	107
	9. ด้านการท่องเที่ยว	111
ส่วนที่ 3	สถานการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	117
	1. วิเคราะห์สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ	119
	2. วิเคราะห์สถานการณ์ด้านสังคม	150
	3. วิเคราะห์สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	151
ส่วนที่ 4	สรุปปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่	155
ส่วนที่ 5	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและขีดสมรรถนะ (Swot Analysis) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	163

Contents

ส่วนที่ 6	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2557 – 2560	167
ส่วนที่ 7	แบบรายการชุดโครงการ (แบบ กจ.1)	175
7.1	แบบรายการชุดโครงการตามประเด็นยุทธศาสตร์	177
	- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	179
	- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	185
	- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	193
	- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	198
7.2	สรุปบัญชีโครงการเรียงตามลำดับความสำคัญโครงการ ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์	215
	- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	217
	- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	219
	- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	221
	- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4	222
ภาคผนวก		
	- คำสั่งกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่ 4/2552 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2552	
	- คำสั่งกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่ 3/2555 ลงวันที่ 8 ตุลาคม 2555	
	- คำสั่งกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่ 1/2555 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2555	
	- คำสั่งกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่ 2/2555 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2555	

แผนพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
(สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส)

ส่วนที่ 1

สรุปการแผนพัฒนามากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
พ.ศ. 2553-2556 และโครงการต่างๆ
ที่เกี่ยวข้องในภาพรวม

แผนพัฒนา
กรรุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
.....
พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กรรุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
(สงขลา สตูล ะลา ปัตตานี นราธิวาส)

ส่วนที่ 1 สรุปผลการประเมินแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2553 – 2556 และโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในภาพรวม

1. ความน่า

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2553 – 2556 เพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี นราธิวาส และยะลา ซึ่งแผนฯ ฉบับดังกล่าวได้สิ้นสุดระยะเวลาของการใช้แผนฯ ในปี 2556 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน จึงได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2557 – 2560 ขึ้น ทั้งนี้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้มอบหมายสำนักงานสถิติจังหวัดสงขลา ดำเนินการสรุปและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2553 – 2556 เพื่อให้รับทราบผลการขับเคลื่อนและความพึงพอใจของ ประชาชน รวมถึงผลสัมฤทธิ์ของโครงการ และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนได้นำไปปรับปรุงประกอบการจัดทำ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2557 – 2560 ต่อไป

2. สรุปผลการประเมินแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2553 - 2556

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การประเมินผลการดำเนินงานโครงการที่สำคัญปี พ.ศ. 2553-2555 ได้สอบถามความคิดเห็นของ ประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ ได้แก่ ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของโครงการ ประชาชนที่เป็นผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย กลุ่มของผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ และผู้นำชุมชน โดยมีดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ตาราง 1)

เพศ พบว่า ผู้ตอบสัมภาษณ์เป็นผู้ชาย ร้อยละ 49.9 และเป็นหญิง ร้อยละ 50.1

อายุ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง 40-49 ปี ร้อยละ 30.0 รองลงมาอายุระหว่าง 50-59 ปี ร้อยละ 23.7 อายุระหว่าง 30-39 ปี ร้อยละ 22.0 อายุระหว่าง 18-29 ปี ร้อยละ 12.7 และอายุ 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 11.7 ทั้งนี้อายุโดยเฉลี่ยประมาณ 44.5 ปี

ระดับการศึกษาสูงสุด ส่วนใหญ่เป็นจบการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 32.0 รองลงมาจบ การศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่า ร้อยละ 21.1 มัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 17.9 มัธยมศึกษาตอนต้น ร้อย ละ 15.2 ปวส. ปวท. อนุปริญญา ร้อยละ 7.3 และการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 6.5

อาชีพ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกร ร้อยละ 46.3 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย/ ประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 18.2 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 12.1 รับจ้างทั่วไป/กรรมกร ร้อยละ 6.8 พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 5.9 แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 5.1 นักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 3.0 และอื่น ๆ ร้อยละ 2.6

บทบาทหน้าที่ในชุมชน ส่วนใหญ่ผู้ตอบสัมภาษณ์เป็นประชาชนในพื้นที่ ร้อยละ 66.1 รองลงมา กรรมการหมู่บ้าน/ชุมชน ร้อยละ 14.0 กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 7.1 สมาชิกเทศบาล/อบต. ร้อยละ 5.2 และผู้นำ ศาสนา ร้อยละ 0.5 และอื่น ๆ เช่น อสม. เป็นต้น อีกร้อยละ 10.0

การมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ ส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการทางอ้อม ร้อยละ 42.1 รองลงมาผู้ได้รับประโยชน์จากโครงการโดยตรง ร้อยละ 38.4 และเป็นผู้มีส่วนร่วมในการการดำเนินโครงการ ร้อย ละ 19.5

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะที่สำคัญ

ลักษณะที่สำคัญ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	409	49.9
หญิง	411	50.1
อายุ (อายุเฉลี่ย= 44.5 ปี)		
18-29 ปี	104	12.7
30-39 ปี	180	22.0
40-49 ปี	246	30.0
50-59 ปี	194	23.7
60 ปี ขึ้นไป	96	11.7
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	53	6.5
ประถมศึกษา	262	32.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	125	15.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย	147	17.9
ปวส. ปวท. อนุปริญญา	60	7.3
ปริญญาตรีและสูงกว่า	173	21.1
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	99	12.1
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	48	5.9
ค้าขาย/ประกอบธุรกิจส่วนตัว	149	18.2
เกษตรกร	380	46.3
รับจ้างทั่วไป/กรรมกร	56	6.8
นักเรียน/นักศึกษา	25	3.0
แม่บ้าน/ไม่ได้ประกอบอาชีพ	42	5.1
อื่น ๆ	21	2.6
บทบาทหน้าที่ในชุมชน		
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	34	7.1
สมาชิกเทศบาล/อบต.	43	5.2
กรรมการหมู่บ้าน/ชุมชน	115	14.0
ผู้นำศาสนา	4	0.5
ประชาชนในพื้นที่	542	66.1
อื่น ๆ	82	10.0

การมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ		
การดำเนินโครงการ	160	19.5
ผู้ได้รับประโยชน์โดยตรง	315	38.4
ผู้ได้รับประโยชน์ทางอ้อม	345	42.1

2. การประเมินผลโครงการ

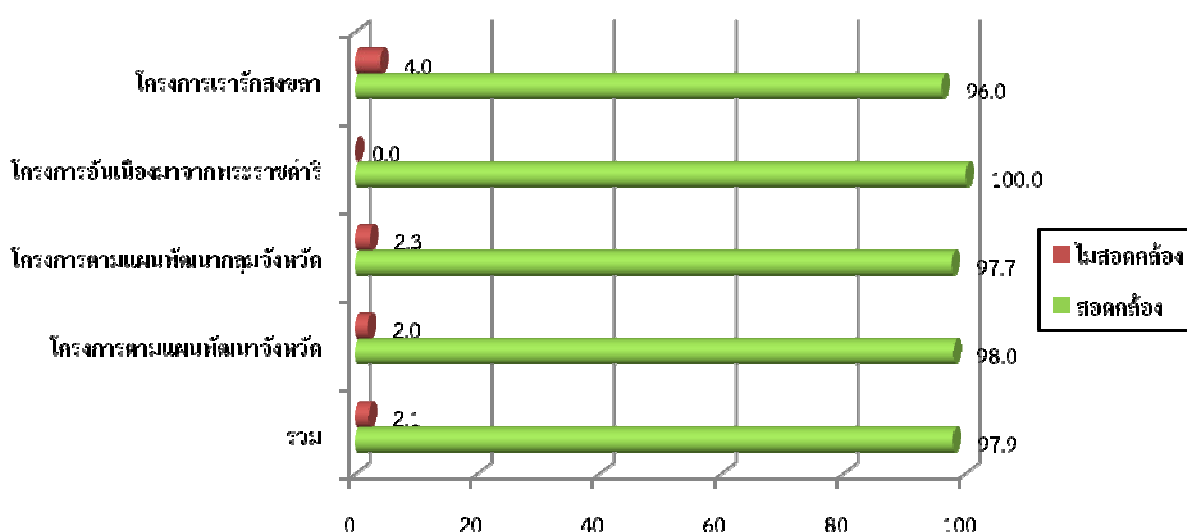
2.1 การประเมินด้านบริบทหรือสภาพแวดล้อม

การประเมินด้านบริบทหรือสภาพแวดล้อมพิจารณาเกี่ยวกับความสอดคล้องของการดำเนินโครงการกับสภาพต่าง ๆ ในพื้นที่ที่ดำเนินโครงการ ซึ่งประกอบด้วย

2.1.1 ความสอดคล้องสภาพปัญหา ได้สอบถามความคิดเห็นของประชาชนว่าโครงการ ที่ดำเนินการนั้นมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่มากน้อยเพียงใด ซึ่งพบว่า ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโครงการ ที่ดำเนินการนั้นมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาของพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 97.9 และที่เห็นว่าการดำเนินโครงการ ไม่มีความสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ คิดเป็น ร้อยละ 2.1 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่าโครงการไม่มีความสอดคล้องเพราะ โครงการที่ดำเนินการนั้นไม่เหมาะสมกับพื้นที่ โครงการที่ดำเนินการมีอยู่แล้วสามารถใช้งานได้คืออยู่ ควรดำเนิน โครงการอื่นที่มีประโยชน์มากกว่า การดำเนินโครงการประชาชนในพื้นที่แทบไม่ได้ประโยชน์เลย และวัตถุประสงค์ที่จัด ให้ในการดำเนินโครงการไม่ตรงตามความต้องการ เป็นโครงการที่ชุมชนไม่ได้ต้องการ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการอัน เนื่องมาจากพระราชดำริ มีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาของพื้นที่มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาเป็น โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด สอดคล้องกับสภาพปัญหา ร้อยละ 98.0 โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับสภาพปัญหา ร้อยละ 97.7 และโครงการเรารักสงขลา สอดคล้องกับสภาพปัญหา ร้อยละ 96.0

แผนภูมิ 1 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาใน พื้นที่ จำแนกตามประเภทโครงการ

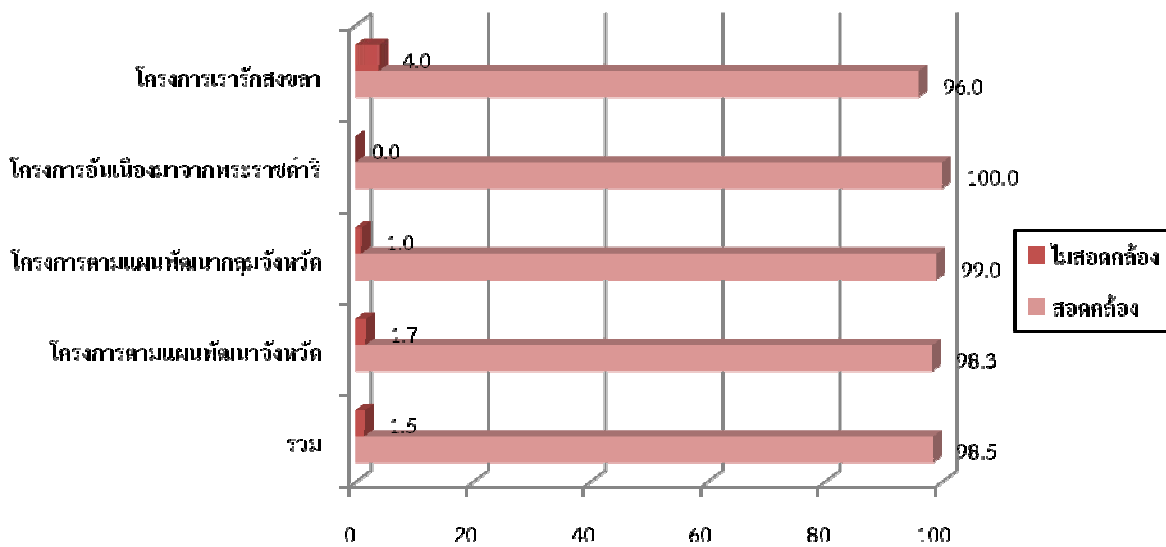

2.1.2 ความสอดคล้องสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ ความคิดเห็นของ ประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการว่ามีความสอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของประชาชนใน

พื้นที่หรือไม่นั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าโครงการมีความสอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ที่มีความสอดคล้อง ร้อยละ 98.5 และที่เห็นว่าการดำเนินโครงการไม่มีความสอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของประชาชน ร้อยละ 1.5 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่าโครงการไม่มีความสอดคล้องเพราะประชาชนในพื้นที่ไม่ได้มีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่เข้าไปดำเนินการ การเข้าไปดำเนินโครงการทำให้วิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่เปลี่ยนไป ประชาชนในชุมชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการเท่าที่ควร ทำให้ไม่ทราบถึงการดำเนินโครงการต่าง ๆ และยังขาดความร่วมมือในการทำงาน เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของการดำเนินโครงการว่ามีความสอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่สภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่หรือไม่นั้น พบว่าโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีความสอดคล้องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร สอดคล้อง ร้อยละ 99.9 โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด สอดคล้อง ร้อยละ 98.3 และโครงการเรารักสงขลา สอดคล้อง ร้อยละ 96.0

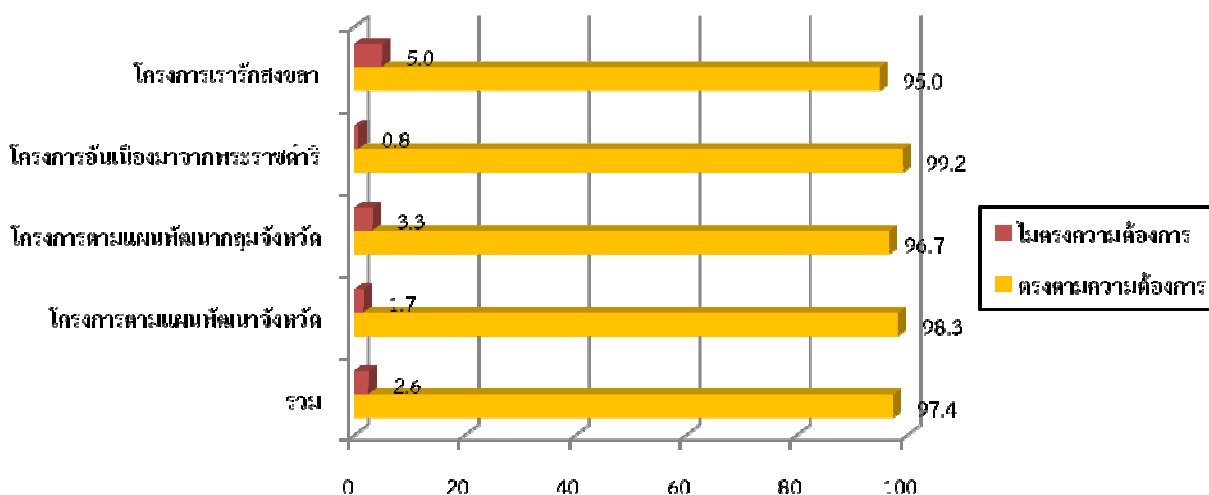
แผนภูมิ 2 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการมีความสอดคล้องสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ จำแนกตามประเภทโครงการ

2.1.3 ความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนหรือไม่นั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการดำเนินการตรงตามความต้องการของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 97.4 และที่เห็นว่าการดำเนินโครงการไม่มีตรงตามความต้องการของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 2.6 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่าโครงการไม่ตรงตามความต้องการเพราะประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้ประสบปัญหาที่โครงการเข้าไปดำเนินการ ประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วมในการเสนอโครงการทำให้โครงการต่าง ๆ ที่ดำเนินการไม่ตรงกับความต้องการของประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ การส่งมอบวัสดุอุปกรณ์ไม่ตรงตามที่ต้องการ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการต่าง ๆ ตรงกับความต้องการหรือไม่นั้น พบว่าโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตรงกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 99.2 รองลงมาโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 98.3 โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 96.7 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 95.0

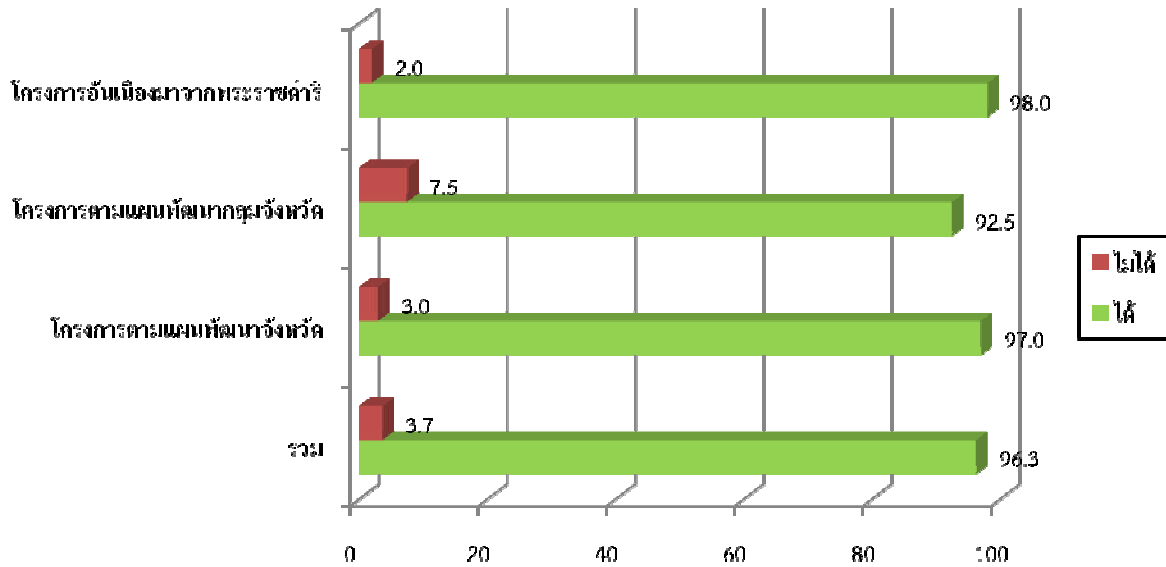
แผนภูมิ 3 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการมีความสอดคล้องกับความต้องการ
ของประชาชน จำแนกตามประเภทโครงการ

2.1.4 ความสามารถในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการว่ามีความสามารถในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้หรือไม่นั้น ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้ คิดเป็นร้อยละ 96.2 และที่เห็นว่าการดำเนินโครงการไม่ได้แก้ไขความเดือดร้อน คิดเป็น ร้อยละ 3.8 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่าการดำเนินโครงการไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้เพราะ การดำเนินโครงการยังไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ชุมชนไม่ได้รับประโยชน์มากนัก และการดำเนินโครงการนั้นไม่มีความต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของโครงการที่ดำเนินการจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการเรารักสงขลา ประชาชนมีความเห็นว่าสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 98.0 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด ร้อยละ 97.0 โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด 96.3 และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 92.5

แผนภูมิ 4 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการความสามารถในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ของประชาชน จำแนกตามประเภทโครงการ

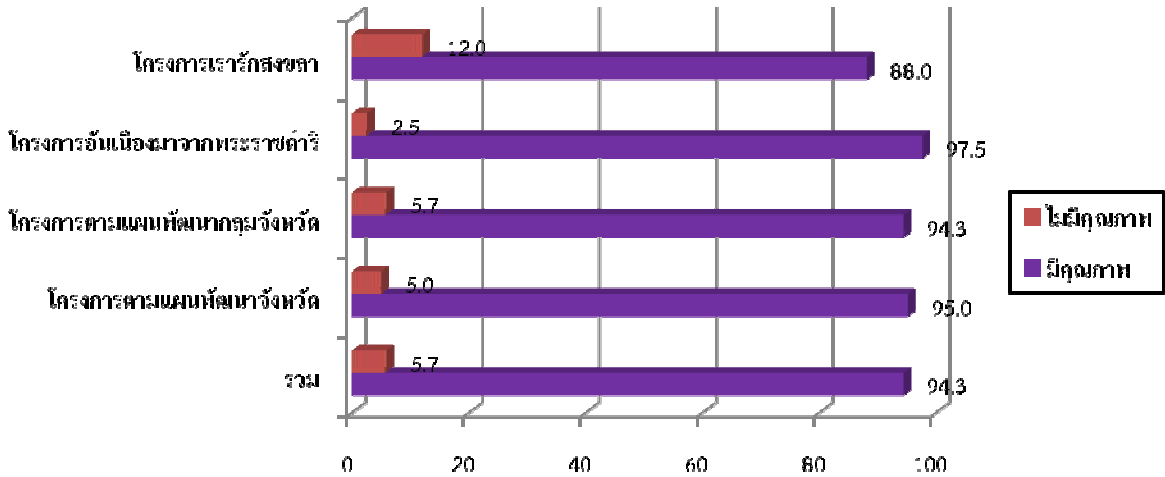
2.2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า

การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานของโครงการ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยการผลิต/วัตถุดิบ งบประมาณ และบุคลากร ซึ่งผลการประเมินสรุปได้ดังนี้

2.2.1 คุณภาพของปัจจัยการผลิต/วัตถุดิบ ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับคุณภาพของปัจจัยการผลิต/วัตถุดิบ ที่ใช้ในการดำเนินโครงการ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าคุณภาพของปัจจัยการผลิต/วัตถุดิบ มีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 94.3 และที่เห็นว่าปัจจัยการผลิต/วัตถุดิบไม่มีคุณภาพ คิดเป็นร้อยละ 5.7 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่าปัจจัยการผลิตไม่มีคุณภาพเพราะ งบประมาณในการซื้ออุปกรณ์ วัตถุดิบในการผลิตไม่เพียงพอทำให้ได้ปัจจัยในการผลิต และวัตถุดิบที่ขาดคุณภาพ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของปัจจัยการผลิต/วัตถุดิบจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นโครงการที่ได้รับปัจจัยการผลิต/วัตถุดิบที่มีคุณภาพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.5 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 95.0 โครงการตามแผนพัฒนาภาคจังหวัด ร้อยละ 94.3 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 88.0

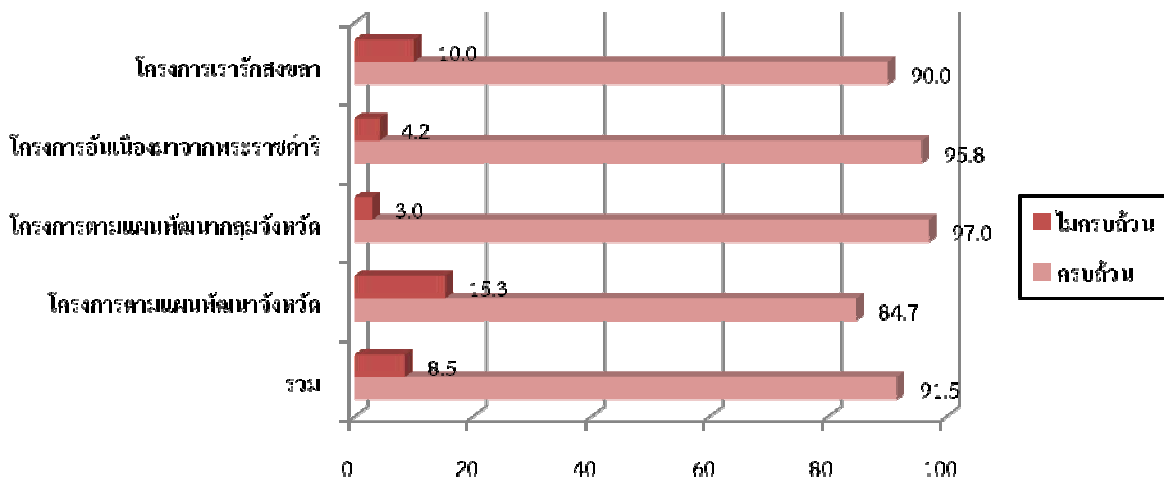
แผนภูมิ 5 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านปัจจัยคุณภาพการผลิต/ วัสดุที่ใช้ในการดำเนินโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

2.2.2 ความครบถ้วนของปัจจัยการผลิต/วัสดุ คิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความครบถ้วนของปัจจัยการผลิต/วัสดุ ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นมีความครบถ้วนของปัจจัยการผลิต/วัสดุ คิดเป็นร้อยละ 91.5 และที่เห็นว่าปัจจัยการผลิตในการดำเนินโครงการยังไม่ครบถ้วน คิดเป็นร้อยละ 8.5 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่าปัจจัยการผลิตไม่ครบถ้วนเพราะการขาดเงินงบประมาณ ทำให้ได้ปัจจัยการผลิตไม่เพียงพอ วัสดุที่ไม่มีคุณภาพไม่ตรงตามที่จะใช้ในโครงการ ยังขาดการสนับสนุนที่ต่อเนื่อง เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความครบถ้วนของปัจจัยการผลิต/วัสดุจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีความครบถ้วนของปัจจัยการผลิต/วัสดุมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.8 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนาภาคจังหวัด ร้อยละ 97.0 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 90.0 และโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 84.7

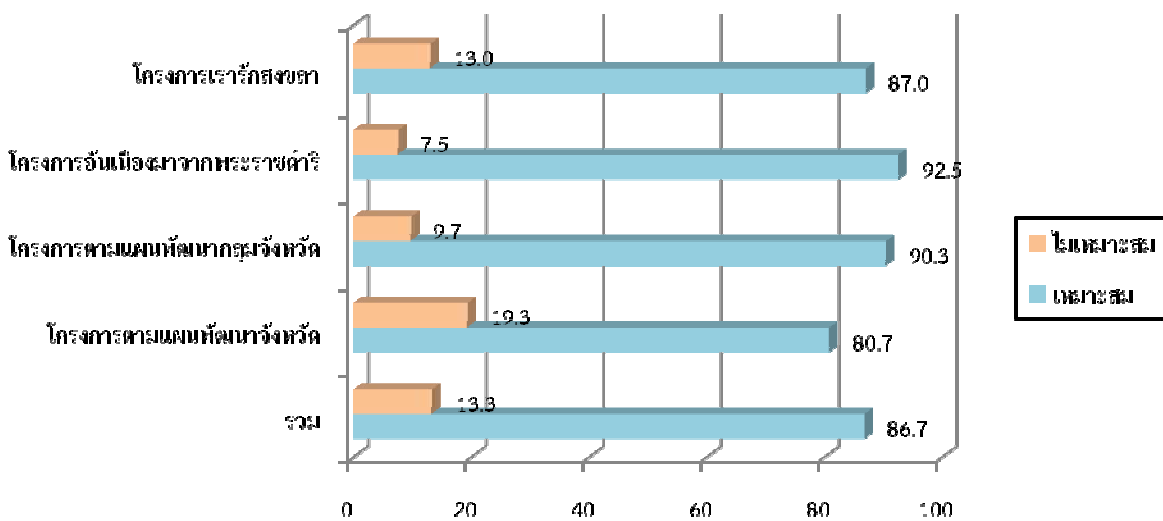
แผนภูมิ 6 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านความครบถ้วนของปริมาณการผลิต/วัสดุที่ใช้ในการดำเนินโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

2.2.3 ความเหมาะสมของงบประมาณ ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเหมาะสมของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการ ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่างบประมาณมีเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 86.7 และที่เห็นว่างบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการยังไม่มีเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 13.3 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่า การงบประมาณยังไม่เหมาะสมเพราะงบประมาณที่จัดสรรมาไม่ตรงกับความต้องการ งบประมาณที่ได้มาใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร ทำให้ขาดงบประมาณในการดำเนินงานได้ บางโครงการได้รับงบประมาณมากเกินไป บางโครงการได้รับงบประมาณน้อยเกินไป รวมถึงอาจมีการทุจริตคอร์รัปชันทำให้ได้รับงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเหมาะสมของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีความเหมาะสมของงบประมาณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.5 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 90.3 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 87.0 และโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 80.7

แผนภูมิ 7 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านความเหมาะสมของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

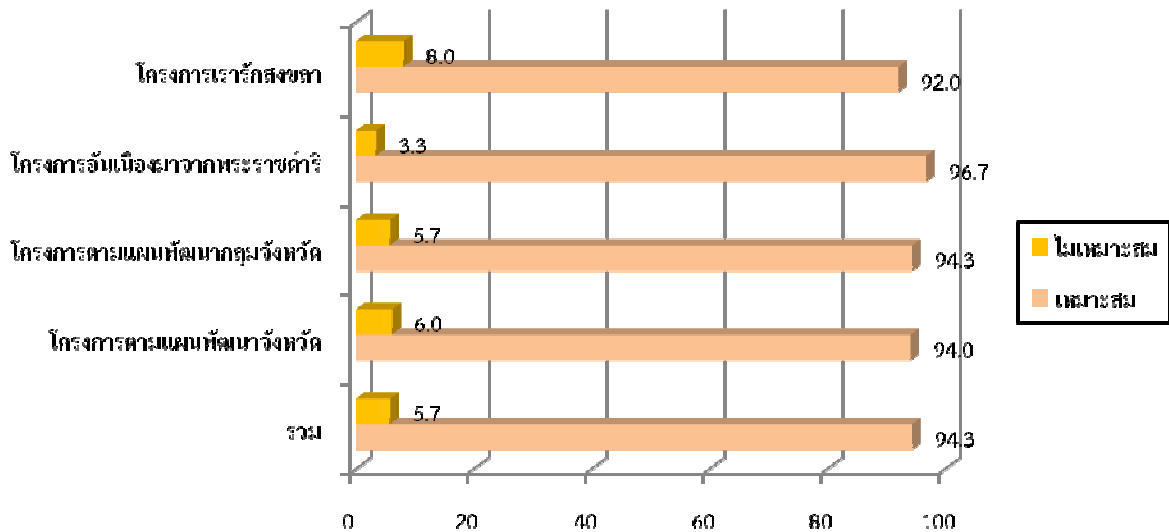

2.2.4 ความเหมาะสมของบุคลากร/เจ้าหน้าที่กับงานที่ปฏิบัติ ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากร/เจ้าหน้าที่กับงานที่ปฏิบัติ ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นมีความเหมาะสมของบุคลากร/เจ้าหน้าที่กับงานที่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 94.3 และเห็นว่าบุคลากร/เจ้าหน้าที่ยังไม่มีเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 5.7 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่าบุคลากร/เจ้าหน้าที่กับงานที่ปฏิบัติยังไม่มีเหมาะสมเพราะ จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ยังปฏิบัติงานไม่เต็มที่กับงานที่ได้รับมอบหมาย ทำให้โครงการเกิดความล่าช้าได้ อยากให้มีการใช้แรงงานคนที่อยู่ในพื้นที่มากกว่าการใช้เครื่องจักร แรงงานที่ปฏิบัติงานเป็นแรงงานต่างด้าว เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากร/เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีความเหมาะสมของบุคลากร/เจ้าหน้าที่กับงานที่

ปฏิบัติมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 96.7 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัด ร้อยละ 94.3 โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 94.0 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 92.0

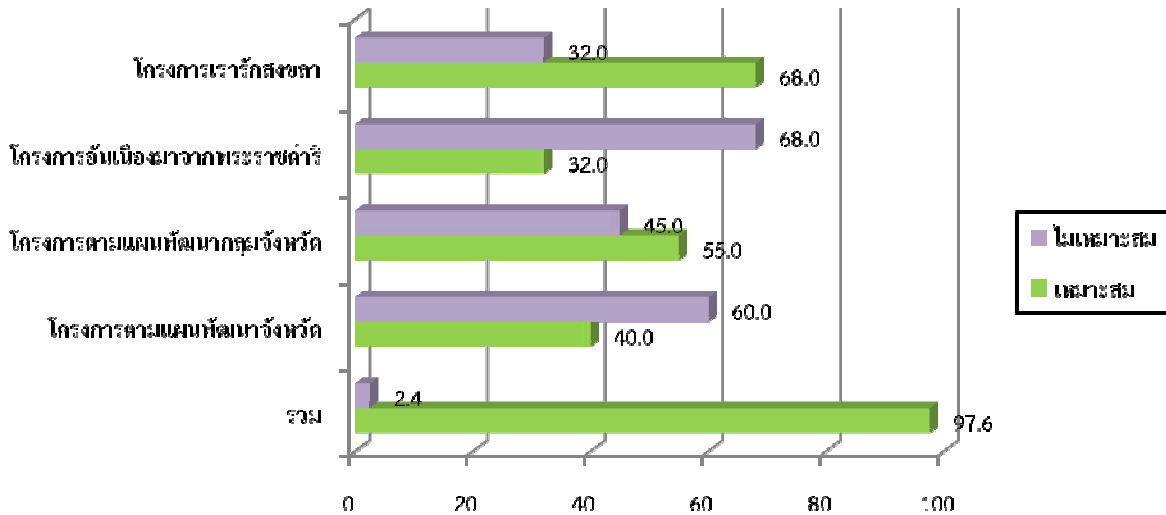
แผนภูมิ 8 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการความเหมาะสมของบุคลากร/เจ้าหน้าที่กับงานที่ปฏิบัติ จำแนกตามประเภทโครงการ

2.2.5 ความรู้ความสามารถของบุคลากร/เจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบุคลากร/เจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ นั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบุคลากร/เจ้าหน้าที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 97.6 และเห็นว่าความรู้ความสามารถของบุคลากร/เจ้าหน้าที่ยังไม่เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 2.4 โดยให้เหตุผลเนื่องจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติในบางกิจกรรมขาดความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานยังไม่ทั่วถึงไม่ประสานงานกับประชาชนในชุมชน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบุคลากร/เจ้าหน้าที่ที่ใช้ในการปฏิบัติงานจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการอันเนื่องมาจากพระราชทานดำริ มีความเหมาะสมด้านความรู้ความสามารถของบุคลากร/เจ้าหน้าที่กับงานที่ปฏิบัติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.0 รองลงมาโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 99.0 โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 98.8 และโครงการตามแผนพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัด ร้อยละ 95.7

แผนภูมิ 9 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการความรู้ความสามารถของบุคลากร/
เจ้าหน้าที่เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ จำแนกตามประเภทโครงการ

2.3 การประเมินด้านกระบวนการ

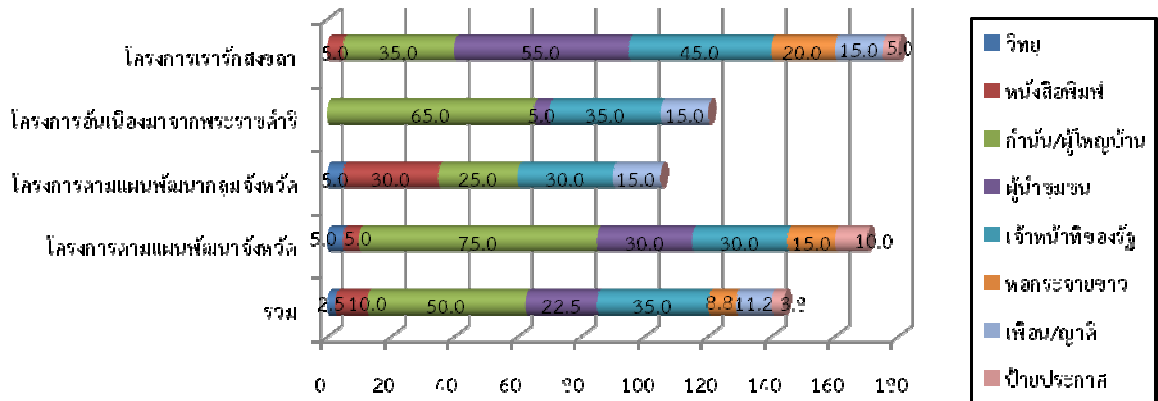
การประเมินด้านกระบวนการ พิจารณาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินโครงการ เช่นการรับทราบการดำเนินโครงการ การเสนอโครงการ การติดตามความก้าวหน้าการดำเนินโครงการ การใช้ประโยชน์จากโครงการ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ให้สามารถจัดทำโครงการได้ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้ ซึ่งผลการประเมินสรุปได้ดังนี้

2.3.1 การรับทราบการดำเนินโครงการ การรับทราบของประชาชนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ส่วนใหญ่ ได้รับทราบการดำเนินโครงการ คิดเป็นร้อยละ 95.2 และไม่เคยรับทราบการดำเนินงานโครงการ คิดเป็นร้อยละ 4.8 โดยส่วนใหญ่ได้รับทราบการดำเนินโครงการจากกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาได้รับทราบการดำเนินโครงการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 35.0 และรับทราบการดำเนินโครงการจากผู้นำชุมชน ร้อยละ 22.5

เมื่อพิจารณาการรับทราบข้อมูลการดำเนินโครงการจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด มีการรับทราบการดำเนินงานโครงการจากกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และเจ้าหน้าที่ของรัฐมากที่สุด มีอัตราส่วนที่เท่ากัน ร้อยละ 44.2 รองลงมาการรับทราบจากผู้นำชุมชน ร้อยละ 33.6 และจากเพื่อน/ญาติ ร้อยละ 16.20 โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครมีการรับทราบการดำเนินงานโครงการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมากที่สุด ร้อยละ 38.4 รองลงมาจากกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 38.0 และจากผู้นำชุมชน ร้อยละ 34.0 โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีการรับทราบการดำเนินงานโครงการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมากที่สุด ร้อยละ 58.3 รองลงมาจากกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 38.3 และจากเพื่อน/ญาติ ร้อยละ 21.7 โครงการเรารักสงขลา มีการรับทราบการดำเนินงานโครงการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมากที่สุด ร้อยละ 42.40 รองลงมาจากผู้นำชุมชน ร้อยละ 39.4 และจากกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 32.3

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

แผนภูมิ 10 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านการรับทราบการดำเนินงานของโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

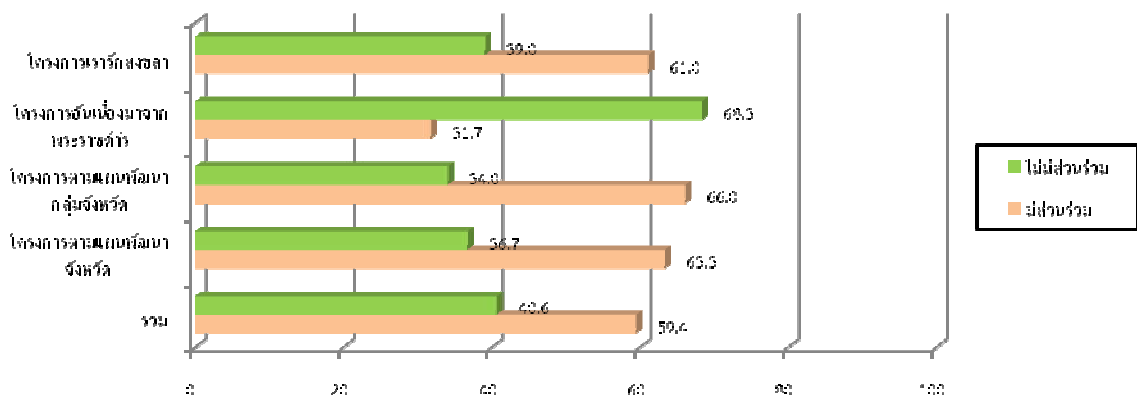

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

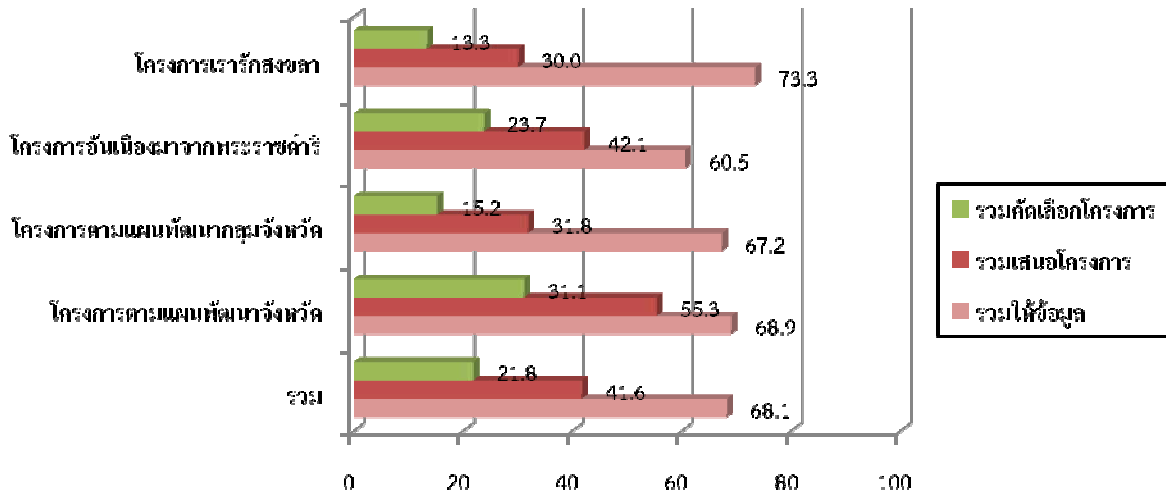
2.3.2 การทำประชาคมเพื่อเสนอโครงการ ประชาชนในพื้นที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการส่วนใหญ่ ได้มีส่วนร่วมในการทำประชาคมเพื่อนำเสนอโครงการ คิดเป็นร้อยละ 59.4 ไม่มีส่วนร่วมในการทำประชาคม คิดเป็นร้อยละ 40.6 และการมีส่วนร่วมในการทำประชาคมประชาชนส่วนใหญ่ร่วมให้ข้อมูลในการทำมากที่สุด ร้อยละ 68.1 รองลงมาร่วมเสนอโครงการ ร้อยละ 41.6 และร่วมคัดเลือกโครงการ ร้อยละ 21.8

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการทำประชาคม พบว่า โครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเป็นโครงการที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการทำประชาคมมากที่สุด ร้อยละ 66.0 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 63.3 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 61.0 และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 51.7 โดยโครงการทุกประเภทส่วนใหญ่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในด้านการให้ข้อมูล รองลงมาเป็นการร่วมเสนอโครงการ และการร่วมคัดเลือกโครงการประชาชนมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

แผนภูมิ 11 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการการมีส่วนร่วมในการทำประชาคมเพื่อเสนอโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

แผนภูมิ 12 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมทำประชาคมเพื่อเสนอโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

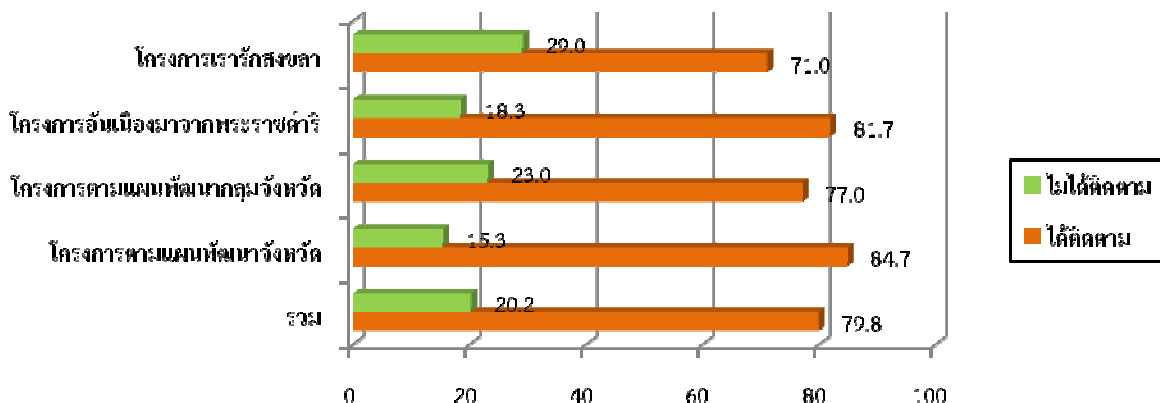

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2.3.3 การติดตามความก้าวหน้าการดำเนินโครงการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการ ประชาชนส่วนใหญ่ได้มีส่วนร่วมการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินโครงการ คิดเป็นร้อยละ 79.8 และประชาชนที่ไม่ได้มีการติดตามความก้าวหน้าของโครงการ ร้อยละ 20.2

เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมการติดตามความก้าวหน้าของโครงการจำแนกตามประเภทโครงการพบว่าโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ประชาชนมีการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานโครงการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 84.7 รองลงมาเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 81.7 โครงการตามแผนพัฒนาภาคกลุ่มจังหวัด ร้อยละ 77.0 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 71.0

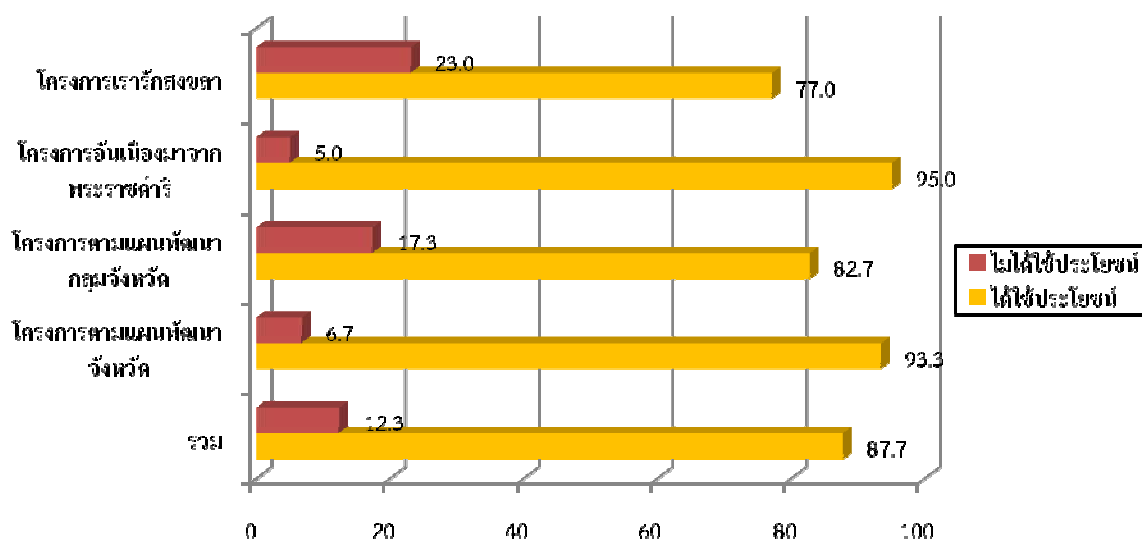
แผนภูมิ 13 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านการติดตามความก้าวหน้าการดำเนินโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

2.3.4 การใช้ประโยชน์จากโครงการ การได้รับประโยชน์หรือการใช้ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ ประชาชนส่วนใหญ่ได้ใช้ประโยชน์จากโครงการ คิดเป็นร้อยละ 87.7 และที่ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์จากโครงการ ร้อยละ 12.3

เมื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์จากโครงการของประชาชนในพื้นที่ จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีการใช้ประโยชน์จากโครงการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 95.0 รองลงโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 93.3 โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 82.7 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 77.0

แผนภูมิ 14 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านการใช้ประโยชน์จากโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

2.4 การประเมินด้านผลผลิต

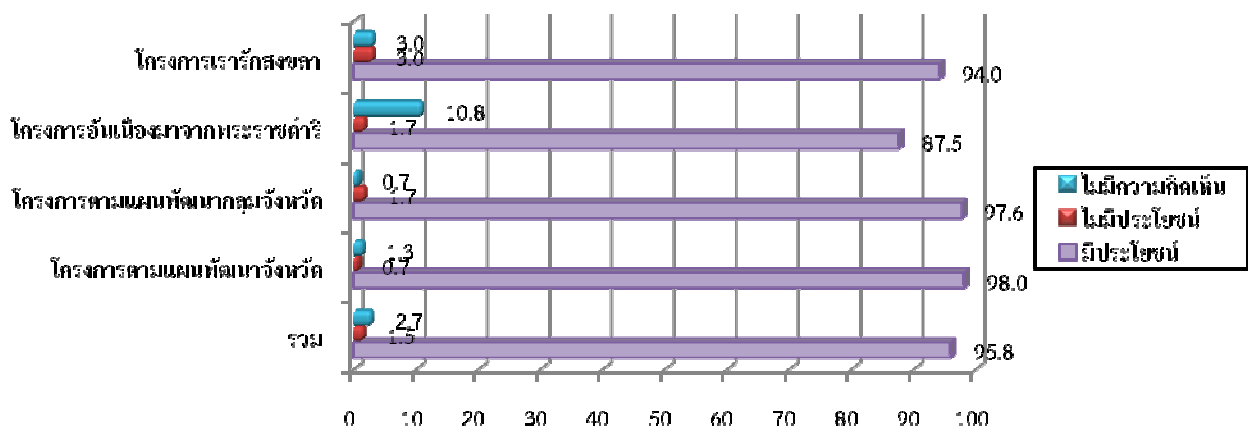
การประเมินผลด้านผลผลิตพิจารณาจากผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ เช่น ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ ความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ความสำเร็จในการดำเนินโครงการ ข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ เป็นต้น ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

2.4.1 ประโยชน์จากการดำเนินโครงการ ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นมีประโยชน์ที่เกิดขึ้นแก่ชุมชน/หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 95.8 เห็นว่าไม่มีประโยชน์ ร้อยละ 1.5 และไม่มีความคิดเห็น ร้อยละ 2.7 โดยประโยชน์ส่วนใหญ่ทำให้มีการสร้างงาน/สร้างอาชีพมากที่สุด ร้อยละ 63.6 รองลงมาเป็นการทำให้คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือนดีขึ้น ร้อยละ 57.1 และเป็นการเพิ่มรายได้ของครัวเรือน 56.4

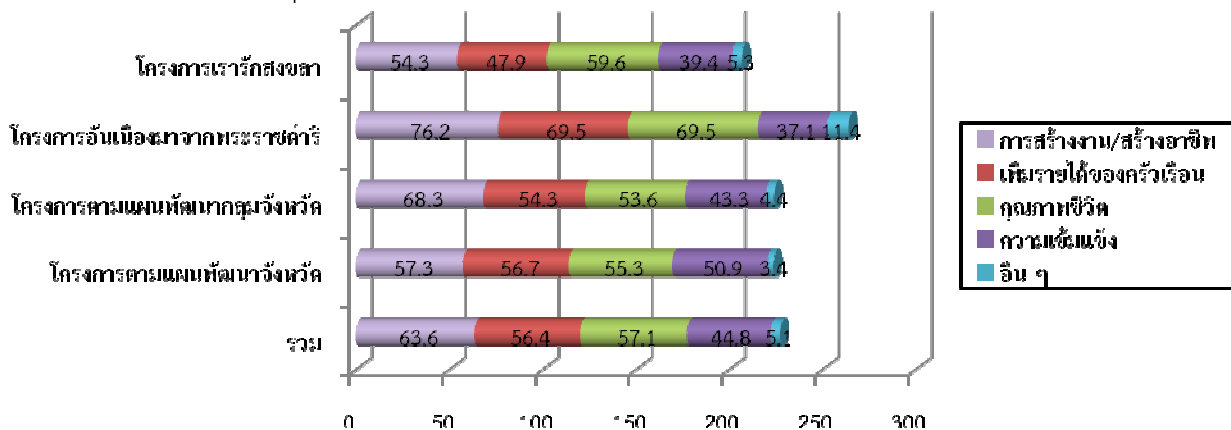
เมื่อพิจารณาประโยชน์ของการดำเนินโครงการที่เกิดขึ้นแก่หมู่บ้าน/ชุมชนจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด เป็นโครงการที่ประชาชนได้รับประโยชน์มากที่สุด โดยได้รับประโยชน์ด้านการสร้างงาน/สร้างอาชีพ มากที่สุด ร้อยละ 57.3 รองลงมาด้านการเพิ่มรายได้ของครัวเรือน ร้อยละ 56.7 และด้านคุณภาพชีวิต ร้อยละ 55.3 โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ได้รับประโยชน์ด้านการสร้างงาน/สร้างอาชีพมากที่สุด ร้อยละ 68.3 รองลงมาด้านเพิ่มรายได้ของครัวเรือน ร้อยละ 54.3 และด้านคุณภาพชีวิต ร้อยละ 53.6 โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริได้รับประโยชน์ด้านการเพิ่มรายได้ และคุณภาพชีวิตมากที่สุด โดยมี

อัตราที่เท่ากัน ร้อยละ 69.5 และด้านความเข้มแข็ง ร้อยละ 37.1 โครงการเรารักสงขลา ได้รับประโยชน์ด้านคุณภาพชีวิตมากที่สุด ร้อยละ 59.6 รองลงมาโครงการสร้างงาน/สร้างอาชีพ ร้อยละ 54.3 และด้านการเพิ่มรายได้ ร้อยละ 47.9

แผนภูมิ 15 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านที่ได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

แผนภูมิ 16 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านการมีประโยชน์ต่อหมู่บ้าน/ชุมชน จำแนกตามประเภทโครงการ

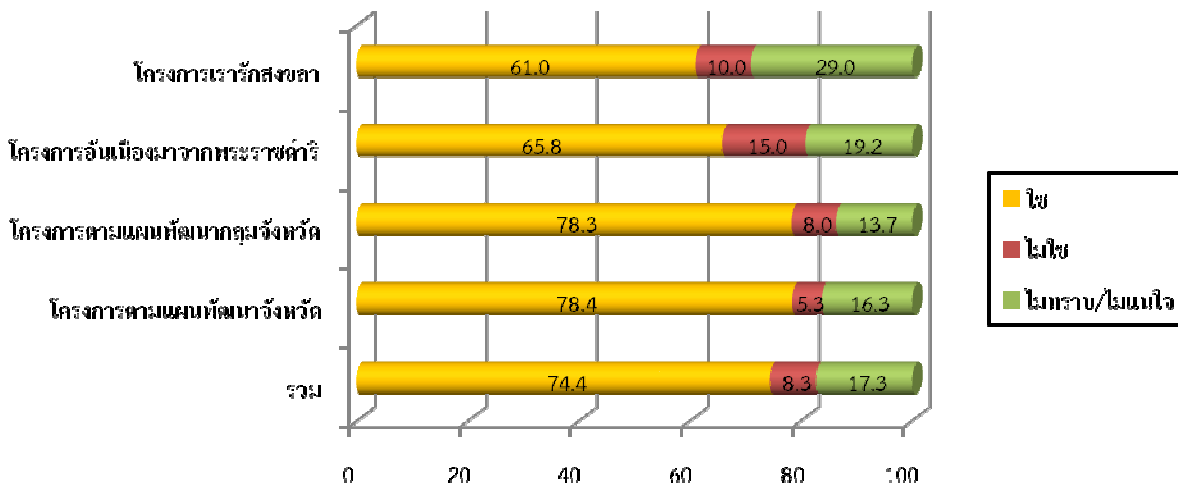

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

2.4.2 ประโยชน์ด้านการสนับสนุนส่งเสริมมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น ประโยชน์ของโครงการที่มีส่วนสนับสนุน/ส่งเสริมให้ผู้ไม่มีงานทำ ผู้มีรายได้น้อย หรือผู้ว่างงานตามฤดูกาล มีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือไม่นั้น ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นมีส่วนในการสนับสนุนส่งเสริมมีงานทำ และมีรายได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 74.4 การดำเนินโครงการไม่มีส่วนในการสนับสนุนส่งเสริมการมีงานทำ คิดเป็นร้อยละ 8.3 และไม่ทราบ/ไม่แน่ใจ ร้อยละ 17.3

เมื่อพิจารณาการมีส่วนสนับสนุนให้ผู้ว่างงานมีการทำงานจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด มีส่วนสนับสนุนด้านการมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.4 รองลงมาโครงการตามแผนพัฒนาภาคจังหวัด ร้อยละ 78.3 โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 65.8 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 61.0

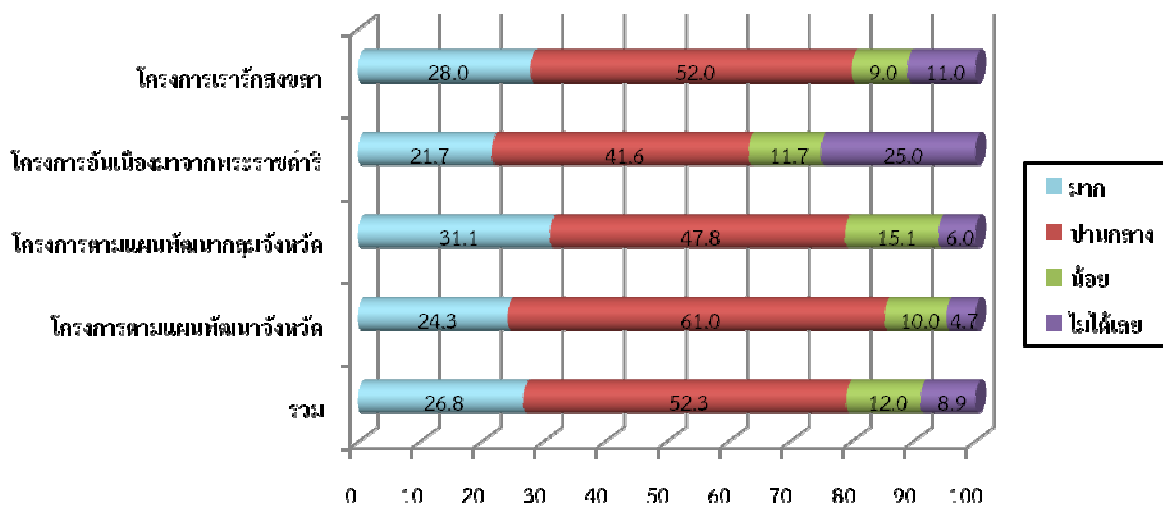
แผนภูมิ 17 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านประโยชน์ด้านการสนับสนุนส่งเสริมมีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น จำแนกตามประเภทโครงการ

2.4.3 ประโยชน์การแก้ไขปัญหาความยากจน ประโยชน์ของการดำเนินโครงการในด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นสามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 26.9 ระดับน้อย ร้อยละ 12.0 และไม่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนได้เลย ร้อยละ 8.9

เมื่อพิจารณาความสามารถในการแก้ไขปัญหาความยากจนจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการที่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับมากที่สุดส่วนมากที่สุดคือโครงการตามแผนพัฒนาภาคจังหวัด มีประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาความยากจนในระดับมาก ร้อยละ 31.1 รองลงมาโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 28.0 โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 24.3 และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 21.7

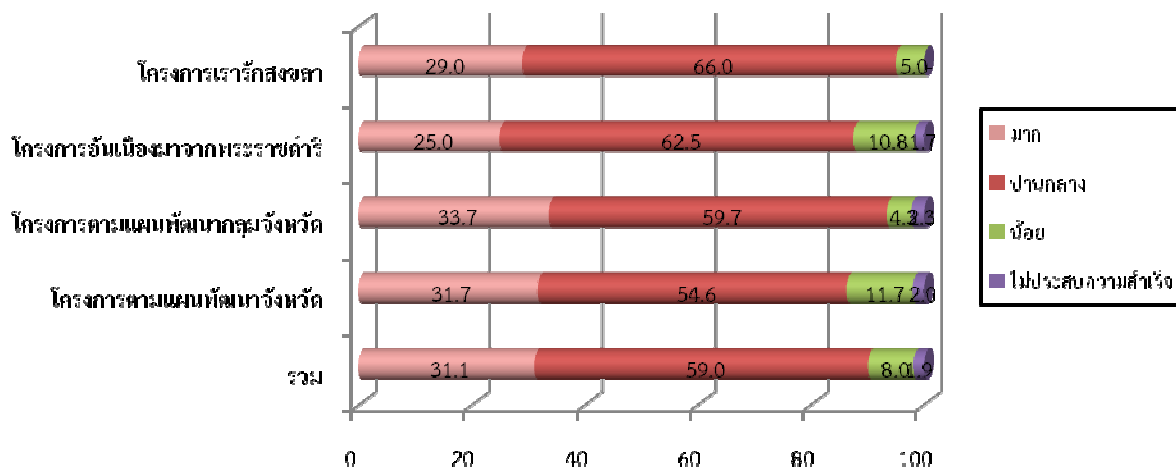
แผนภูมิ 18 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านประโยชน์การแก้ไขปัญหาความยากจน จำแนกตามประเภทโครงการ

2.4.4 ความสำเร็จของโครงการ ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการประสบความสำเร็จของโครงการ ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นประสบความสำเร็จระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาประสบความสำเร็จระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.1 และประสบความสำเร็จระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 8.0 และประสบไม่ประสบความสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 1.9 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่าโครงการไม่ประสบความสำเร็จเพราะประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานน้อย ไม่มีความรู้ในการดำเนินงานซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำให้โครงการนั้นประสบความสำเร็จ มีการทุจริตคอร์รัปชันมาก การดำเนินโครงการยังไม่ได้มาตรฐาน เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการดำเนินโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการที่ประชาชนมีความเห็นว่าประสบความสำเร็จในระดับมากที่สุดส่วนมากที่สุด คือ โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 33.7 รองลงมาคือ โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 31.7 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 29.0 โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 25.0

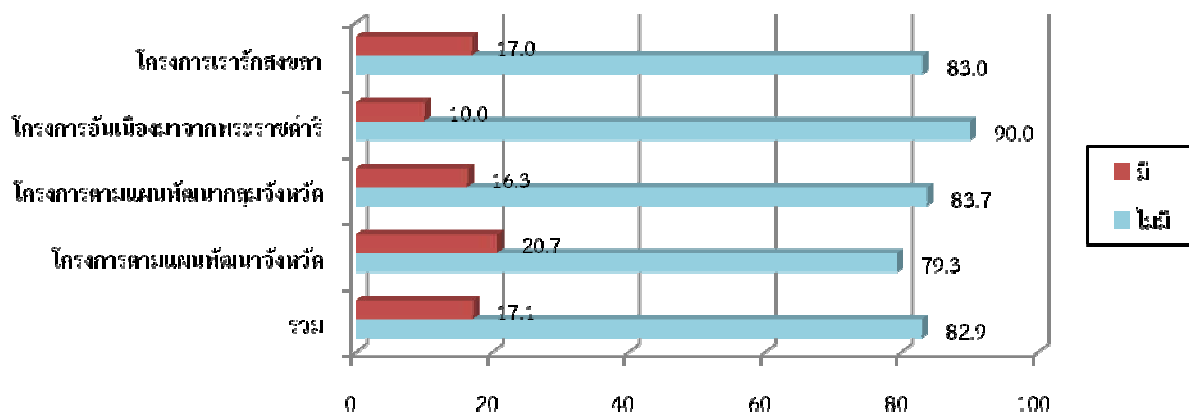
แผนภูมิ 19 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านความสำเร็จของโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

ข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นไม่มีข้อบกพร่อง คิดเป็นร้อยละ 82.9 และที่เห็นว่าการดำเนินโครงการมีข้อบกพร่องนั้น คิดเป็นร้อยละ 17.1 โดยให้เหตุผลที่เห็นว่าโครงการมีข้อบกพร่องเพราะ ขาดการส่งเสริมที่ต่อเนื่อง ขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดการสามัคคี มีการทุจริตคอร์รัปชัน ขาดการติดตามผล การทำงานไม่ประสานงานกันระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ ทำให้โครงการนั้นเกิดความบกพร่องได้ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีข้อบกพร่องในการดำเนินโครงการน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ร้อยละ 10.0 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ร้อยละ 16.3 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 17.0 และโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด 20.7

แผนภูมิ 20 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ

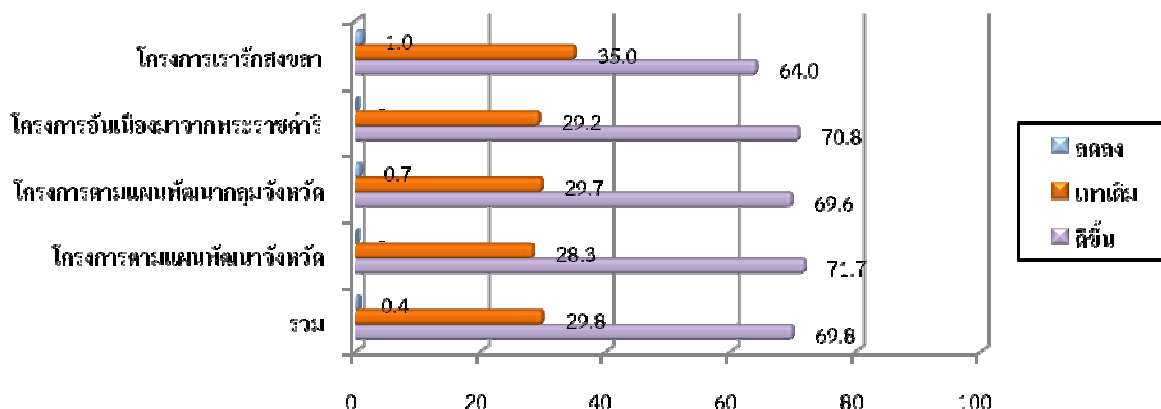
2.5 การประเมินด้านผลลัพธ์

การประเมินผลลัพธ์ พิจารณาผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการ รวมทั้งความพึงพอใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ ดังนี้

2.5.1 ผลกระทบด้านการสร้างงาน/สร้างอาชีพ ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการได้ก่อให้เกิดผลกระทบด้านการสร้างงาน/สร้างอาชีพ อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นสามารถสร้างงาน/สร้างอาชีพดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69.8 สร้างงาน/สร้างอาชีพเท่าเดิมหรือไม่มีผลกระทบ ร้อยละ 29.8 และทำให้กระทบกับการงาน/อาชีพ ลดลง ร้อยละ 0.4

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบด้านการสร้างงาน/สร้างอาชีพของการดำเนินโครงการ จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด มีการสร้างงาน/สร้างอาชีพดีขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.7 รองลงมาโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 70.8 โครงการตามแผนพัฒนาภาคจังหวัด ร้อยละ 69.6 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 64.0

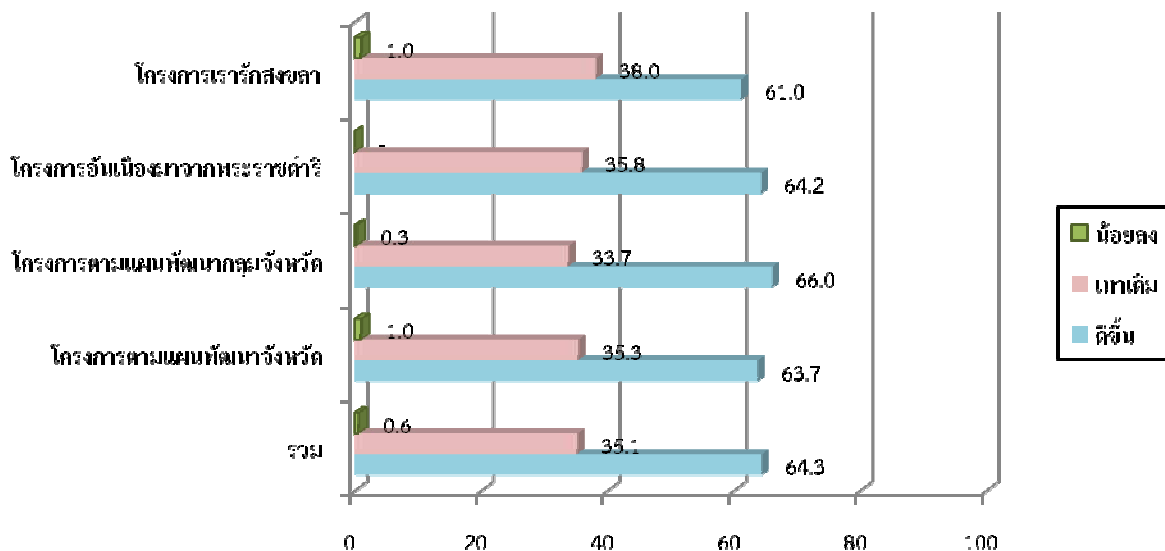
แผนภูมิ 21 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านผลกระทบด้านการสร้างงาน/สร้างอาชีพ จำแนกตามประเภทโครงการ

2.5.2 ผลกระทบด้านรายได้ของครัวเรือน ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบจากการดำเนินโครงการด้านรายได้ของครัวเรือน ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นทำให้รายได้ของครัวเรือนดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 64.3 รายได้ของครัวเรือนเท่าเดิมหรือไม่เปลี่ยนแปลง ร้อยละ 35.1 และทำให้ของครัวเรือนน้อยลง ร้อยละ 0.6

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการที่มีผลต่อรายได้ของครัวเรือน จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการตามแผนพัฒนาภาคจังหวัด ทำให้รายได้ของครัวเรือนดีขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.0 รองลงมาโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 64.2 โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 63.7 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 61.0

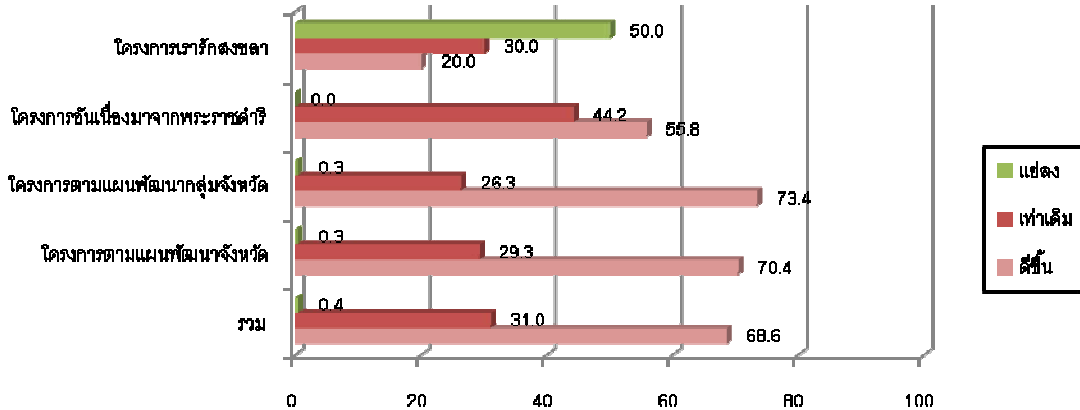
แผนภูมิ 22 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านผลกระทบด้านรายได้ของครัวเรือน จำแนกตามประเภทโครงการ

2.5.3 ผลกระทบด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือน ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการกับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือน ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นทำให้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือนดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 68.6 คุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือนเหมือนเดิม ร้อยละ 31.0 และคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือนแย่ลง ร้อยละ 0.4

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือน จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการตามแผนพัฒนาภาคจังหวัด ทำให้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือนดีขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.4 รองลงมาโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 70.4 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 65.0 และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 55.8

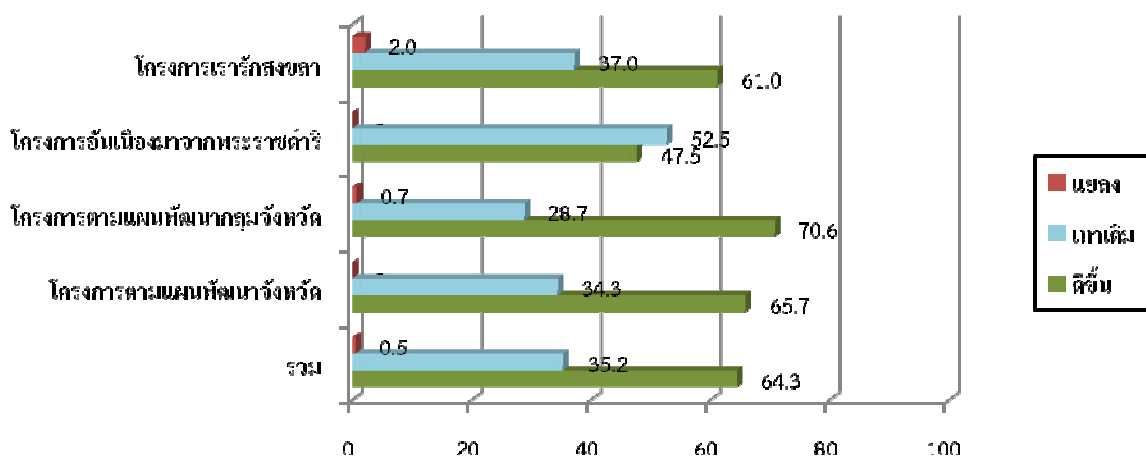
แผนภูมิ 23 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านผลกระทบด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือน จำแนกตามประเภทโครงการ

2.5.4 ผลกระทบด้านความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือน ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบด้านความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือน ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้น ทำให้มีความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือนดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 64.3 มีความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือนเท่าเดิม ร้อยละ 35.2 และมีความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือนแย่ง ร้อยละ 0.5

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการต่อความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือน จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการตามแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด ทำให้มีความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือนดีขึ้นมากที่สุด ร้อยละ 70.6 รองลงมาโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 65.7 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 61.0 และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 47.5

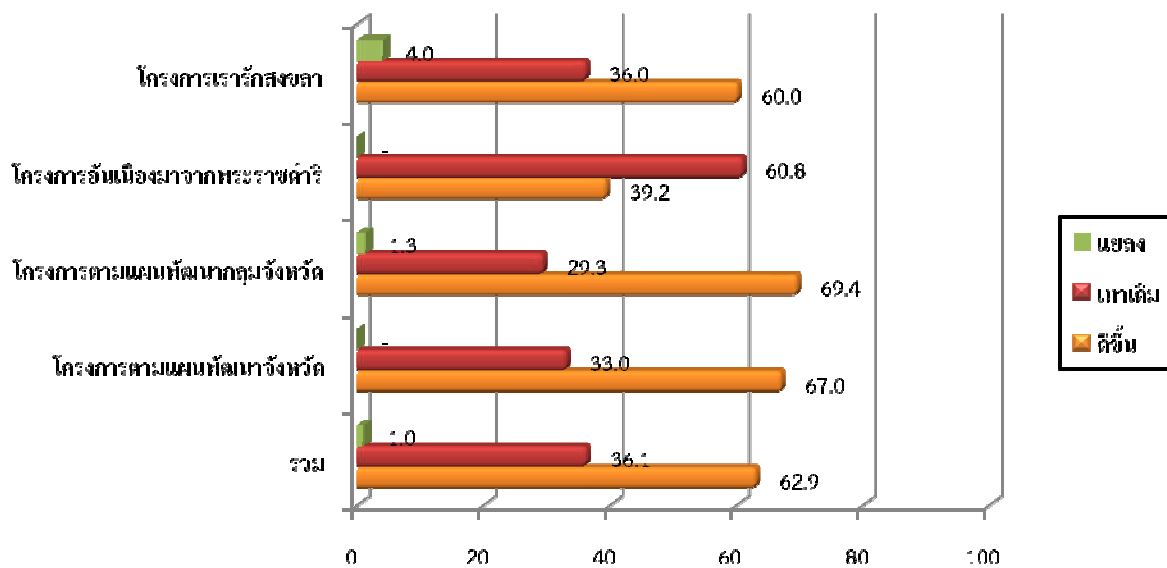
แผนภูมิ 24 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านผลกระทบด้านความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือน จำแนกตามประเภทโครงการ

2.5.5 ผลกระทบด้านความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นก่อให้เกิดความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน/ชุมชนดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 62.9 ความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน/ชุมชนเท่าเดิม ร้อยละ 36.1 และความสามัคคีของคนในหมู่บ้านแย่ง ร้อยละ 1.0

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน/ชุมชนจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครทำให้ความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน/ชุมชนดีขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาโครงการตามพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 67.0 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 60.0 และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 39.2

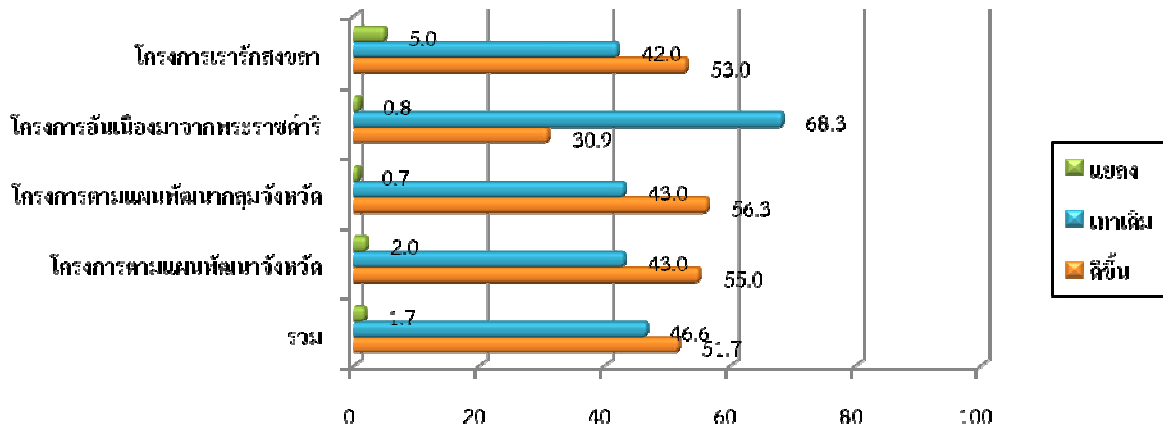
แผนภูมิ 25 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านผลกระทบด้านความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน จำแนกตามประเภทโครงการ

2.5.6 ผลกระทบด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้น ทำให้ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 51.7 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเท่าเดิม ร้อยละ 46.6 และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแย่ลง ร้อยละ 1.7

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ทำให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.3 รองลงมา โครงการตามพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 55.0 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 53.0 และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 30.9

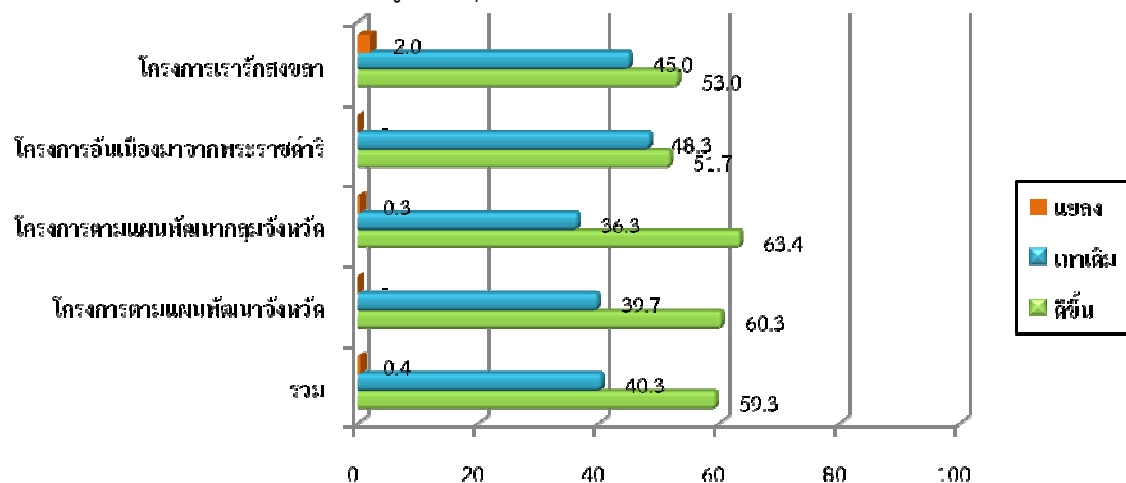
แผนภูมิ 26 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านผลกระทบด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จำแนกตามประเภทโครงการ

2.5.7 ผลกระทบด้านสุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านสุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นทำให้สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน/ชุมชนดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 59.3 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้านเท่าเดิม ร้อยละ 40.3 และสุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้านแย่ลง ร้อยละ 0.4

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านสุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ทำให้สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน/ชุมชนดีขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.4 รองลงมา โครงการตามพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 60.3 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 53.0 และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 51.7

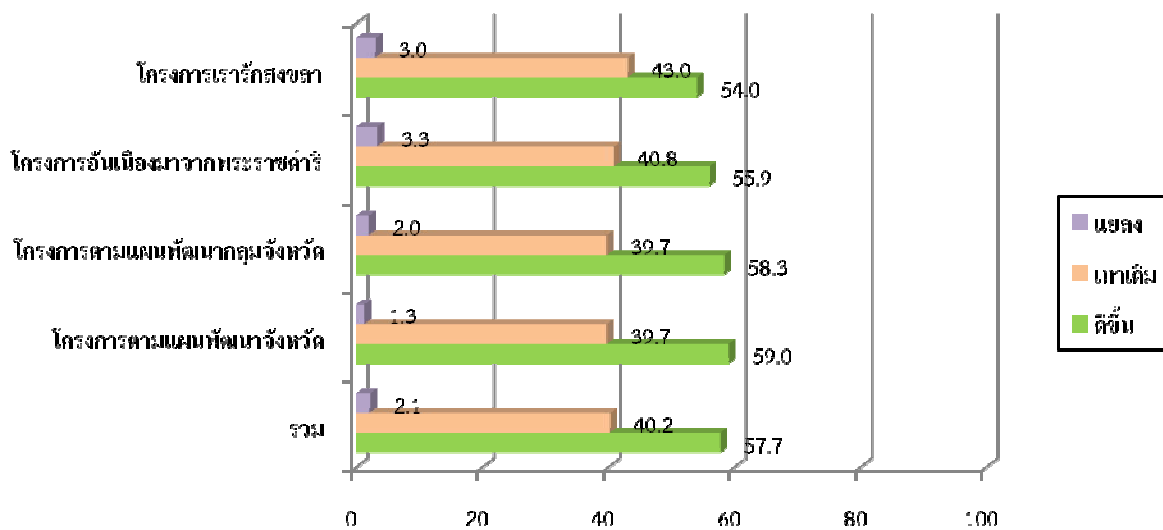
แผนภูมิ 27 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านผลกระทบด้านสุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน จำแนกตามประเภทโครงการ

2.5.8 ผลกระทบด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นมีทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 57.7 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเท่าเดิมหรือไม่ได้รับผลกระทบ ร้อยละ 40.2 และทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแย่ลง ร้อยละ 2.1

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามประเภทโครงการ พบว่า โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.0 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ร้อยละ 58.3 โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 55.9 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 54.0

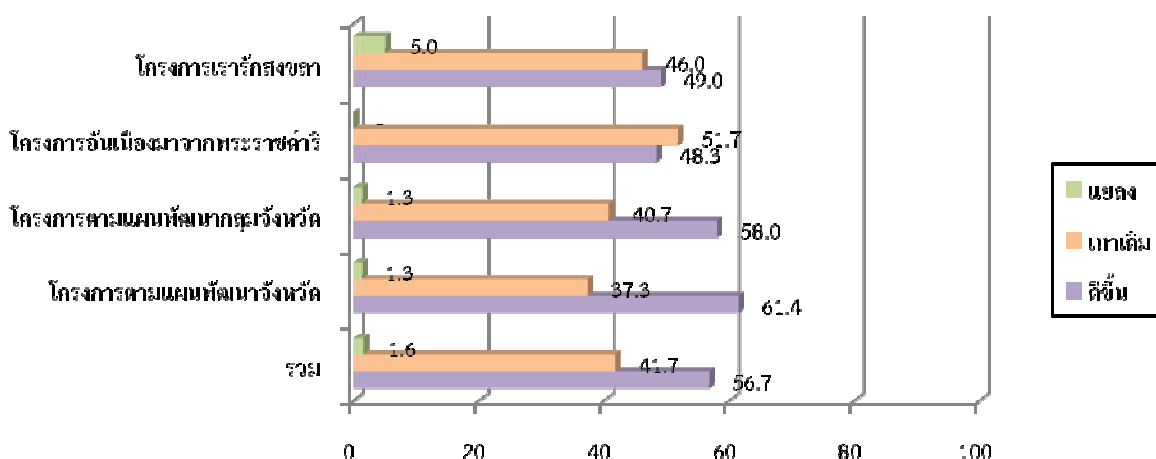
แผนภูมิ 28 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านผลกระทบด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามประเภทโครงการ

2.5.9 ผลกระทบด้านความไว้วางใจ เชื้อม่น ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับผลกระทบของการดำเนินโครงการต่อความไว้วางใจ เชื้อม่น ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ส่วนใหญ่ เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการนั้นมีทำให้ประชาชนมีความไว้วางใจ เชื้อม่น ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 56.7 ความไว้วางใจ เชื้อม่น ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐเท่าเดิม ร้อยละ 41.7 และความไว้วางใจ เชื้อม่น ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐแย่ง ร้อยละ 1.6

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นผลกระทบของการดำเนินโครงการด้านความไว้วางใจ เชื้อม่น ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐจำแนกตามประเภทโครงการ พบว่าโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ทำให้ประชาชนมีความไว้วางใจ เชื้อม่น ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่ดีขึ้นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ร้อยละ 58.0 โครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 49.0 และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 48.3

แผนภูมิ 29 ร้อยละของความคิดเห็นด้านการดำเนินโครงการด้านผลกระทบด้านสุขภาพอนามัย
ของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน จำแนกตามประเภทโครงการ

ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานโครงการที่สำคัญปี พ.ศ. 2553-2555

จากตาราง 2 ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานโครงการที่สำคัญ พบว่า ประชาชนมีระดับความพึงพอใจในระดับที่มากในทุกประเด็นที่มีการสอบถาม โดยด้านประโยชน์ของโครงการที่เกิดขึ้นแก่หมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ มากที่สุด 4.13 รองลงมาเป็นด้านการดำเนินงานโครงการ ค่าเฉลี่ย 3.94 ในขณะที่ด้านงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีความเหมาะสมกับการดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.70 และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานจำแนกตามประเภทโครงการ สรุปได้ดังนี้

1. **โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา** ประชาชนมีระดับความพึงพอใจในระดับที่มากเกือบทุกประเด็นที่มีการสอบถาม ยกเว้น ด้านงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีความเหมาะสมกับการดำเนินโครงการ มีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง เท่านั้น โดยด้านประโยชน์ของโครงการที่เกิดขึ้นแก่หมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ มากที่สุด 4.17 รองลงมาเป็นด้านการดำเนินงานโครงการ ค่าเฉลี่ย 3.99 และการตรวจสอบการดำเนินงานโครงการ ค่าเฉลี่ย 3.92 (ตาราง 3)

2. **โครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด** มีระดับความพึงพอใจในระดับที่มากทุกประเด็นที่มีการสอบถาม โดยด้านประโยชน์ของโครงการที่เกิดขึ้นแก่หมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ มากที่สุด 4.17 รองลงมาเป็นด้านการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำประชาคม/เสนอโครงการ ค่าเฉลี่ย 4.00 และการดำเนินงานโครงการ ค่าเฉลี่ย 3.98 (ตาราง 4)

3. **โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ** ส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง โดยประเด็นที่มีความพึงพอใจในระดับสูง ได้แก่ ด้านประโยชน์ของโครงการที่เกิดขึ้นแก่หมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ มากที่สุด 4.00 และ ด้านการดำเนินงานโครงการ ค่าเฉลี่ย 3.70 ส่วนที่เหลือมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง โดยด้านความโปร่งใสในการดำเนินโครงการมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.50 (ตาราง 5)

4. **โครงการเรารักสงขลา** มีระดับความพึงพอใจในระดับที่มากทุกประเด็นที่มีการสอบถาม โดยด้านประโยชน์ของโครงการที่เกิดขึ้นแก่หมู่บ้าน/ชุมชน มีค่าเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจ มากที่สุด 4.03 รองลงมาเป็นด้านการประชาสัมพันธ์การจัดทำโครงการ ค่าเฉลี่ย 3.98 และการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำประชาคม/เสนอโครงการ ด้านการดำเนินงานโครงการ ด้านความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.97 (ตาราง 6)

ตาราง 2 ความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการที่สำคัญตามนโยบายจังหวัดสงขลา พ.ศ. 2553-2555

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ					
	พอใจมาก (5)	พอใจ (4)	พอใจน้อย จนเกือบจะ ไม่พอใจ (3)	ไม่ พอใจ (2)	ไม่ พอใจมาก (1)	คะแนน ค่าเฉลี่ย
การประชาสัมพันธ์การจัดทำโครงการ	18.4	59.3	14.5	6.1	1.7	3.87
การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการทำประชาคม/เสนอ โครงการ	21.2	55.2	16.1	6.1	1.3	3.89
การดำเนินงานโครงการ	16.8	65.4	13.4	3.9	0.5	3.94
การตรวจสอบการดำเนินงานโครงการ	13.7	62.2	18.7	4.5	1.0	3.83
ความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ	15.5	58.7	20.9	4.0	1.0	3.84
ประโยชน์ของโครงการที่เกิดแก่ หมู่บ้าน/ชุมชน	31.5	52.8	13.0	2.2	0.5	4.13
งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีความ เหมาะสมกับการดำเนินงานโครงการ	11.7	56.8	22.2	8.4	0.9	3.70
ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมกับการ ดำเนินงานโครงการ	12.9	60.7	21.3	3.5	1.5	3.80

ตาราง 3 ความพึงพอใจต่อโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2553-2555

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ						
	พอใจ มาก (5)	พอใจ (4)	พอใจน้อย จนเกือบจะ ไม่พอใจ (3)	ไม่ พอใจ (2)	ไม่ พอใจมาก (1)	คะแนน ค่าเฉลี่ย	ความพึง พอใจ
โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด							
การประชาสัมพันธ์การจัดทำ โครงการ	22.7	53.7	16.0	6.7	1.0	3.90	มาก
การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการทำประชาคม/เสนอ โครงการ	25.0	49.3	16.3	8.3	1.0	3.89	มาก
การดำเนินงานโครงการ	20.3	63.7	11.3	4.0	0.7	3.99	มาก
การตรวจสอบการดำเนินงาน โครงการ	15.7	66.3	12.7	4.7	0.7	3.92	มาก
ความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ	17.7	59.7	19.7	2.0	1.0	3.91	มาก
ประโยชน์ของโครงการที่เกิดแก่ หมู่บ้าน/ชุมชน	36.7	46.7	14.0	2.0	0.7	4.17	มาก
งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีควา เหมาะสมกับการดำเนินงานโครงการ	10.3	52.3	22.0	14.3	1.0	3.57	ปานกลาง
ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมกับการ ดำเนินงานโครงการ	12.3	61.3	21.3	4.0	1.0	3.80	มาก

ตาราง 4 ความพึงพอใจต่อโครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2553-2555

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ						
	พอใจ มาก (5)	พอใจ (4)	พอใจน้อย จนเกือบจะ ไม่พอใจ (3)	ไม่ พอใจ (2)	ไม่ พอใจ มาก (1)	คะแนน ค่าเฉลี่ย	ความพึง พอใจ
โครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด							
การประชาสัมพันธ์การจัดทำโครงการ	13.7	69.7	9.7	4.7	2.3	3.88	มาก
การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามี ส่วนร่วมในการทำประชาคม/เสนอ โครงการ	20.3	63.3	13.3	2.0	1.0	4.00	มาก
การดำเนินงานโครงการ	15.0	71.0	11.3	2.3	0.3	3.98	มาก
การตรวจสอบการดำเนินงานโครงการ	12.7	65.7	17.3	3.3	1.0	3.86	มาก
ความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ	17.0	63.7	13.7	5.0	0.7	3.91	มาก
ประโยชน์ของโครงการที่เกิดแก่ หมู่บ้าน/ชุมชน	30.3	58.7	8.7	0.2	0.3	4.17	มาก
งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีความ เหมาะสมกับการดำเนินงานโครงการ	16.3	64.7	13.7	4.3	1.0	3.91	มาก
ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมกับการ ดำเนินงานโครงการ	16.3	64.7	13.0	3.7	2.3	3.89	มาก

ตาราง 5 ความพึงพอใจต่อโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ พ.ศ. 2555

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ						
	พอใจ มาก (5)	พอใจ (4)	พอใจน้อย จนเกือบจะ ไม่พอใจ (3)	ไม่ พอใจ (2)	ไม่ พอใจ มาก (1)	คะแนน เฉลี่ย	ความพึง พอใจ
โครงการตามอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ							
การประชาสัมพันธ์การจัดทำโครงการ	16.7	44.2	28.3	9.2	1.7	3.65	ปานกลาง
การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการทำประชาคม/เสนอโครงการ	12.5	47.5	24.2	13.3	2.5	3.54	ปานกลาง
การดำเนินงานโครงการ	10.8	56.7	25.0	6.7	0.8	3.70	มาก
การตรวจสอบการดำเนินงานโครงการ	5.0	55.8	30.8	7.5	0.8	3.57	ปานกลาง
ความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ	2.5	51.7	39.2	6.7	0.0	3.50	ปานกลาง
ประโยชน์ของโครงการที่เกิดแก่หมู่บ้าน/ ชุมชน	26.7	50.8	19.2	2.5	0.8	4.00	มาก
งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีความ เหมาะสมกับการดำเนินงานโครงการ	3.3	50.0	42.5	4.2	0.0	3.53	ปานกลาง
ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมกับการ ดำเนินงานโครงการ	5.8	50.0	41.7	1.7	0.8	3.58	ปานกลาง

ตาราง 6 ความพึงพอใจต่อโครงการเรารักสงขลา พ.ศ. 2555

กิจกรรม	ระดับความพึงพอใจ						
	พอใจ มาก (5)	พอใจ (4)	พอใจน้อย จนเกือบจะ ไม่พอใจ (3)	ไม่ พอใจ (2)	ไม่ พอใจ มาก (1)	คะแนน ค่าเฉลี่ย	ความพึง พอใจ
โครงการเรารักสงขลา							
การประชาสัมพันธ์การจัดทำโครงการ	22.0	63.0	8.0	5.0	2.0	3.98	มาก
การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการทำประชาคม/เสนอโครงการ	23.0	58.0	14.0	3.0	2.0	3.97	มาก
การดำเนินงานโครงการ	19.0	64.0	12.0	5.0	0.0	3.97	มาก
การตรวจสอบการดำเนินงานโครงการ	21.0	47.0	26.0	4.0	2.0	3.81	มาก
ความโปร่งใสในการดำเนินโครงการ	20.0	49.0	24.0	4.0	3.0	3.79	มาก
ประโยชน์ของโครงการที่เกิดแก่หมู่บ้าน/ ชุมชน	25.0	56.0	16.0	3.0	0.0	4.03	มาก
งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีความ เหมาะสมกับการดำเนินงานโครงการ	12.0	55.0	24.0	8.0	1.0	3.69	มาก
ระยะเวลาที่มีความเหมาะสมกับการ ดำเนินงานโครงการ	13.0	60.0	22.0	4.0	1.0	3.80	มาก

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1) การมีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนมีน้อยไม่ค่อยจะเข้าใจโครงการและให้ทางจังหวัด หน่วยงานตำบล หรืออำเภอ ติดตามโครงการที่ลงตามพื้นที่ต่าง ๆ ควรมีระยะเวลาในการร่วมคิดร่วมวางแผนและจัดทำโครงการเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากกว่านี้ มีการจัดแบ่งกลุ่มของงานโครงการต่างๆ ที่มีอยู่ให้มีระดับความเด่น ความชัดเจนในงานที่ทำทุกประเภท

2) การมีส่วนร่วมในการควบคุมการดำเนินการโครงการพัฒนาจังหวัด การเปิดโอกาสให้ประชาชน ผู้นำชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ ควรให้เจ้าหน้าที่เข้ามาอบรมมาให้ความรู้ ควบคุมติดตามผลให้สม่ำเสมอ ต่อเนื่อง ควรควบคุมดูแลอย่างทั่วถึง เข้าร่วมประชุมกับพัฒนากรอำเภอ อ.บ.ต. และหน่วยงานของรัฐ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแบบยั่งยืน มีการควบคุมดูแลที่ชัดเจนในแต่ละโครงการ โดยการมีขั้นตอนระเบียบการปฏิบัติงาน

3) การมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล สนับสนุนโครงการงบประมาณให้เพียงพอ และต่อเนื่อง ควรแต่งตั้งคณะกรรมการที่มาจากประชาชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชน ผู้นำชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ ติดตามผล และการอำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่เวลามาหาข้อมูล ควรมีความโปร่งใสในการดำเนินการ และสามารถตรวจสอบได้ ทำโครงการให้ชัดเจน

3. สรุปผลการประเมินและข้อเสนอแนะ

การประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามแผนงาน/โครงการ ปี 2553 – 2555 มีประเภทโครงการที่ดำเนินการคือ โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด โครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริและโครงการเรารักสงขลา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้ดำเนินโครงการ ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการได้แก่ กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 820 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำมาประมวลผลและนำเสนอ ในรูปของร้อยละและค่าเฉลี่ย ซึ่งผลการประเมินสรุปได้ดังนี้

1. ด้านสภาพแวดล้อม การดำเนินโครงการที่สำคัญมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา ในพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 97.9 โดยโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีความสอดคล้องกับสภาพของปัญหามากที่สุด ร้อยละ 100.0 รองลงมา เป็นโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 98.0 โครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ร้อยละ 97.7 และโครงการเรารักสงขลา 96.0 ส่วนความสอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของประชาชนในพื้นที่ มีความสอดคล้องร้อยละ 98.5 โดย โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเป็นโครงการที่มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมร้อยละ 100.0 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ร้อยละ 90.0 โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 98.3 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 96.0 ในขณะที่ความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ร้อยละ 97.4 โดยโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริมีความสอดคล้องมากที่สุด ร้อยละ 99.2 รองลงมาเป็นโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 98.3 โครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ร้อยละ 96.7 และโครงการเรารักสงขลา ร้อยละ 95.0

2. ด้านปัจจัยนำเข้า คุณภาพของปัจจัยการผลิต/วัตถุดิบ มีคุณภาพร้อยละ 94.3 ความครบถ้วนของปัจจัยการผลิต เห็นว่าปัจจัยการผลิตที่ใช้ในการดำเนินโครงการมีความครบถ้วน ร้อยละ 91.5 โดยโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริมีความครบถ้วนของปัจจัยการผลิต/วัตถุดิบ มากที่สุด ร้อยละ 95.8 และ โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดมีความครบถ้วนของปัจจัย การผลิต/วัตถุดิบน้อยที่สุด ร้อยละ 84.7 ความเหมาะสมของงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการ งบประมาณมีความเหมาะสมร้อยละ 86.7 โดยโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีความเหมาะสมของงบประมาณ มากที่สุด ร้อยละ 92.5 ในขณะที่ โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด งบประมาณ มีความเหมาะสมน้อยที่สุดร้อยละ 80.7 ความเหมาะสมของบุคลากร เห็นว่าบุคลากรที่ใช้ในการดำเนินโครงการ มีความเหมาะสม ร้อยละ 94.3 โดยโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริมีความเหมาะสมของบุคลากรมากที่สุด ร้อยละ 96.7 และโครงการเรารักสงขลา มีความเหมาะสม ของบุคลากรน้อยที่สุด ร้อยละ 92.0 ส่วนความรู้ความสามารถของบุคลากรนั้น ร้อยละ 97.6 เห็นว่าบุคลากรที่ปฏิบัติงานมีความรู้ความสามารถ โดยโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริบุคลากรมีความรู้ความสามารถมากที่สุด ร้อยละ 100.0 ในขณะที่ โครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด บุคลากร มีความสามารถน้อยที่สุด ร้อยละ 95.7

3. ด้านกระบวนการ พบว่า การรับรู้ข่าวสาร การดำเนินโครงการ ส่วนใหญ่ มีการรับรู้ข้อมูลจาก กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ร้อยละ 50.0 รองลงมาจะเป็นการรับรู้จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร้อยละ 35.0 การมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการ พบว่า มีเพียง ร้อยละ 59.4 เท่านั้นที่ได้มีส่วนร่วมในการทำประชาคมเพื่อ เสนอโครงการ โดยส่วนใหญ่เป็นการเข้าร่วมให้ข้อมูลมากที่สุด ร้อยละ 68.1 รองลงมาเป็นการนำเสนอโครงการ และร่วมคัดเลือกโครงการ มีสัดส่วนน้อยที่สุด ร้อยละ 21.8 การมีส่วนร่วมในการติดตาม ความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการ ประชาชน ร้อยละ 79.8 ได้มีการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการ โดยโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด มีการติดตามความก้าวหน้ามากที่สุด ร้อยละ 84.7 ในขณะที่โครงการ เรารักสงขลาประชาชน ได้ร่วมติดตามความก้าวหน้ามากที่สุด ร้อยละ 71.1 การมีส่วนร่วมในการได้ประโยชน์ของโครงการ ร้อยละ 87.7 ได้มีส่วนร่วมใน

การใช้ประโยชน์จากโครงการ โดยโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์มากที่สุด ร้อยละ 95.0 และโครงการเรารักสงขลามีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์น้อยที่สุด 77.0

4. การประเมินผลด้านผลผลิต ผลการดำเนินโครงการที่สำคัญ ในด้านประโยชน์ของโครงการที่มีต่อชุมชน/หมู่บ้าน นั้น ร้อยละ 95.9 เห็นว่ามีประโยชน์โดยโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด และโครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร มีประโยชน์ในด้าน การสร้างงาน สร้างอาชีพ มากที่สุดรองลงมาเป็น การเพิ่มรายได้ของครัวเรือน ในขณะที่โครงการตามพระราชดำริและโครงการเรารักสงขลา จะได้ประโยชน์ในด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือน รองลงมาเป็น การเพิ่มรายได้ ของครัวเรือนและการสร้างงาน สร้างอาชีพ การสนับสนุนให้ผู้ไม่มีงานทำ ผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ว่างงานตามฤดู มีงานทำ หรือมีรายได้เพิ่มขึ้นหรือไม่นั้น ร้อยละ 74.4 เห็นว่าโครงการมีส่วนสนับสนุนให้มีการทำงานเพิ่มมากขึ้น ความสามารถในการแก้ปัญหาความยากจน ของโครงการที่ดำเนินการในพื้นที่นั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าสามารถแก้ปัญหา ความยากจนได้ในระดับปานกลางเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 52.3 และเห็นว่าสามารถแก้ปัญหาในระดับมาก มีเพียงร้อยละ 26.9 และมีบางส่วนร้อยละ 8.9 ที่เห็นว่าโครงการที่ดำเนินการไม่สามารถแก้ไขปัญหา ความยากจนได้เลย ความสำเร็จของการดำเนินโครงการ ส่วนใหญ่เห็นว่าโครงการประสบความสำเร็จในระดับปานกลางเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 59.0 ส่วนที่เห็นว่าโครงการประสบความสำเร็จในระดับมากมีเพียงร้อยละ 31.1 เท่านั้น และอีกร้อยละ 1.8 เห็นว่าไม่ประสบความสำเร็จ ข้อบกพร่องในการดำเนินโครงการ ร้อยละ 81.9 เห็นว่าการดำเนินโครงการไม่มีข้อบกพร่อง อีกร้อยละ 17.1 เห็นว่า การดำเนินโครงการยังมีข้อบกพร่องอยู่ โดยโครงการที่เห็นว่ามีข้อบกพร่องน้อยที่สุด คือโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ร้อยละ 10 และ โครงการที่เห็นว่ามีข้อบกพร่องมากที่สุดคือ โครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด ร้อยละ 20.7 การทุจริตคอร์รัปชัน ร้อยละ 35.6 เห็นว่า การดำเนินโครงการต่าง ๆ ยังมีการทุจริตคอร์รัปชันอยู่ ร้อยละ 26.2 เห็นว่าไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันอีกร้อยละ 38.2 ไม่แน่ใจ/ไม่

5. ด้านผลลัพธ์ การดำเนินโครงการที่สำคัญ ได้มีผลกระทบในด้านด้านการสร้างงานสร้างอาชีพ มีการสร้างงานสร้างอาชีพ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 69.9 รายได้ของครัวเรือนดีขึ้น ร้อยละ 64.3 คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของครัวเรือนดีขึ้นร้อยละ 68.7 ความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือนดีขึ้นร้อยละ 64.3 ความสามัคคี ของคนในหมู่บ้านชุมชนดีขึ้นร้อยละ 62.9 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินดีขึ้น ร้อยละ 51.7 สุขภาพอนามัยของคนในหมู่บ้าน/ชุมชนดีขึ้นร้อยละ 59.3 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีขึ้นร้อยละ 57.7 และ ความไว้วางใจ เชื่อมมั่นต่อการปฏิบัติงานเจ้าหน้าที่รัฐ ดีขึ้น ร้อยละ 56.7 โดยโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด เป็นโครงการที่มีผลกระทบที่ดีขึ้นมากที่สุดในด้าน การสร้างงาน/สร้างอาชีพ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ การสร้างความไว้วางใจเชื่อมมั่นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ส่วนโครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครมีผลกระทบที่ดีขึ้นมากที่สุดในด้านรายได้ของครัวเรือน ด้านคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของครัวเรือน ด้านความสามารถในการพึ่งพาตนเองของครัวเรือน ด้านความสามัคคีของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และด้านสุขภาพอนามัย ของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน

6. ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานโครงการที่สำคัญ มีระดับความพึงพอใจในระดับที่มากในทุกด้านที่มีการสอบถาม โดยด้านประโยชน์ของโครงการที่เกิดขึ้นแก่หมู่บ้าน/ชุมชน มีระดับความพึงพอใจ มากที่สุด รองลงมาเป็นด้าน การดำเนินงานโครงการ ในขณะที่ด้านงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีความเหมาะสมกับการดำเนินโครงการ มีความพึงพอใจน้อยที่สุด โดยโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา มีระดับความพึงพอใจในระดับที่มากเกือบทุกประเด็น ยกเว้น ด้านงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมีความเหมาะสมกับการดำเนินโครงการ มีระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง โครงการตามแผนพัฒนากรุงเทพมหานครและโครงการเรารักสงขลา มีระดับความพึงพอใจในระดับที่มากทุกด้าน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจในระดับ

ปานกลาง โดยประเด็นที่มีความพึงพอใจในระดับสูง ได้แก่ ด้านประโยชน์ของโครงการที่เกิดขึ้นแก่หมู่บ้าน/ชุมชน ด้านการดำเนินงานโครงการ ส่วนที่เหลือมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการประเมินโครงการที่สำคัญ มีประเด็นที่หน่วยงานที่รับผิดชอบควรนำมาใช้ในการพิจารณาในการดำเนินงานโครงการในครั้งต่อไป ดังนี้

1. ความล่าช้าในการดำเนินโครงการ จากการลงพื้นที่ประเมินผลโครงการ โดยเฉพาะโครงการที่ดำเนินการในปีงบประมาณ 2555 ซึ่งมีทั้งโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด โครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โครงการตามอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการเรารักสงขลา มีความล่าช้าในการดำเนินงานโครงการ บางโครงการต้องขอยกเลิกการดำเนินโครงการ เนื่องจากความไม่พร้อมในหลาย ๆ ประการ เช่น พื้นที่การดำเนินโครงการ วัตถุประสงค์ หรือผู้เข้าร่วมโครงการ เป็นต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบจึงควรมีการเตรียมการในด้านต่าง ๆ ให้พร้อมเพรียงก่อนการขอเสนอจัดทำโครงการ

2. การมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า ประชาชนยังไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการมากนัก ทำให้โครงการที่ดำเนินการอาจไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่ ทำให้การดำเนินโครงการไม่สามารถดำเนินการไปได้ ดังนั้นหน่วยงานควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเพื่อให้สามารถดำเนินโครงการได้ตรงตามความต้องการของประชาชน และให้สามารถดำเนินงานโครงการได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

แผนพัฒนา
กรรุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
.....
พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กรรุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน
(สงขลา สตูล ะลา ปัตตานี นราธิวาส)

ส่วนที่ 2

สภาพทั่วไปกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

แผนพัฒนา
การศึกษาระดับอุดมศึกษาภาคใต้ชายแดน
พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

สำนักบริหารยุทธศาสตร์การศึกษาระดับอุดมศึกษาภาคใต้ชายแดน
(สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี นราธิวาส)

ส่วนที่ 2

สภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา สตูล)

1. ที่ตั้งและอาณาเขต

1.1 ที่ตั้ง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา และจังหวัดสตูล ตั้งอยู่ตอนล่างของประเทศอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 5 องศา 30 ลิปดาเหนือ ถึง 8 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 99 องศาตะวันออก ถึง 105 องศา 15 ลิปดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ โดยทางรถไฟ ประมาณ 937 กิโลเมตร โดยทางรถยนต์ 1,200 กิโลเมตร ทางทะเล 725 กิโลเมตร ติดต่อทะเลอ่าวไทย ด้านทิศตะวันออก ระยะทาง 330 กิโลเมตร ติดต่อทะเลอันดามัน ด้านทิศตะวันตก ระยะทาง 144.3 กิโลเมตร ส่วนด้านทิศใต้ ติดต่อประเทศมาเลเซียระยะทาง 500 กิโลเมตร มีเนื้อที่รวมประมาณ 20,809.730 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12.97 ล้านไร่ ซึ่งจังหวัดสงขลามีพื้นที่มากที่สุด และจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่น้อยที่สุด โดยรายละเอียด ดังนี้

1.2 อาณาเขต

อาณาเขต	ทิศเหนือ	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก	ทิศใต้
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรัง และพัทลุง	อ่าวไทย	ทะเลอันดามัน	ประเทศมาเลเซีย

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 20,809.730 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 12.97 ล้านไร่ โดยมีรายละเอียดแต่ละจังหวัด ดังนี้

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	ตารางกิโลเมตร	ล้านไร่	ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย
นราธิวาส	4,475.430	2.79	รัฐกลันตันและรัฐเปรัก
ปัตตานี	1,940.356	1.21	-
ยะลา	4,521.078	2.8	รัฐเปรักและรัฐเคดาห์
สงขลา	7,393.889	4.62	รัฐเคดาห์และรัฐเปอร์ลิส
สตูล	2,478.977	1.55	รัฐเปอร์ลิส
รวม	20,809.730	12.97	

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา สตูล) มีอาณาเขตติดกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	ทิศเหนือ	ทิศใต้	ทิศตะวันออก	ทิศตะวันตก
นราธิวาส	จังหวัดปัตตานีและอ่าวไทย	รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย	อ่าวไทย และรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย	จังหวัดยะลา
ปัตตานี	อ่าวไทย	อำเภอเมือง อำเภอรามัน จังหวัดยะลา และอำเภอบาเจาะ จังหวัดนราธิวาส	อ่าวไทย	อำเภอเทพา และอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา
ยะลา	อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลาและอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี	รัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย	อำเภอบาเจาะ อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย	จังหวัดสงขลา และรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย
สงขลา	จังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง	จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี รัฐเคดาห์และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย	อ่าวไทย	จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล
สตูล	อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และอำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง	รัฐเปอร์ลิสและรัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย	อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย	ทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

1.3 ลักษณะพื้นที่ทางกายภาพ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเกษตร คิดเป็นร้อยละ 52.9 ของพื้นที่ โดยมีเทือกเขานครศรีธรรมราช และเทือกเขาสันกาลาคีรี เป็นเส้นแบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วน คือ ที่ราบฝั่งตะวันออก (จังหวัดสงขลา ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) และที่ราบฝั่งตะวันตก (จังหวัดสตูล) ลักษณะภูมิอากาศฝั่งตะวันออกเป็นแบบฝนเมืองร้อน มีฝนตกตลอดปี ส่วนด้านตะวันตกมีสภาพอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปี และปริมาณป่าไม้สูงกว่าฝั่งตะวันออก

1.4 ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนอาจแบ่งตามลักษณะภูมิอากาศออกได้เป็น 2 บริเวณ คือ ฝั่งตะวันออก จัดอยู่ในอากาศแบบฝนเมืองร้อนตลอดปี หรืออากาศแบบป่าดงดิบ เนื่องจากได้รับอิทธิพลทั้งจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จึงมีฝนตกมากตลอดปี ส่วนฝั่งตะวันตก ของคาบสมุทรมุขจัดอยู่ในอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปีสูงกว่าฝั่งตะวันออก ของคาบสมุทรมุขจึงทำให้ป่าทางฝั่งนี้มีต้นไม้หนาแน่นมากกว่า อุณหภูมิอยู่ระหว่าง 25.2-28.9 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ 75-86 มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 2,367 มิลลิเมตรต่อปี โดยได้รับอิทธิพลของลมมรสุม ดังนี้

- (1) ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้ฝนตกมากทางฝั่งตะวันตกของภาคใต้ เริ่มตั้งแต่เดือน พฤษภาคม – กันยายน
- (2) ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้ฝนตกหนักทางตะวันออก เริ่มตั้งแต่เดือน ตุลาคม – มกราคม
- (3) ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้อากาศร้อนชื้นฝนตกน้อยกว่าช่วงอื่น ๆ ของปี เริ่มตั้งแต่เดือน กุมภาพันธ์ – เมษายน

ความชื้นสัมพัทธ์โดยเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ 75-86 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับความชื้นสัมพัทธ์ที่สบาย ซึ่งอยู่ระหว่างร้อยละ 20-75 แล้ว นับว่ามีความชื้นสัมพัทธ์ค่อนข้างสูงตลอดทั้งปี

ตารางแสดง ปริมาณน้ำฝนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน พ.ศ. 2551 – 2553

หน่วย : มิลลิลิตร

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย พ.ศ. 2551 - 2553
สงขลา	2,848.8	2,119.3	2,805.7	2,591.26
สตูล	2,382.2	2,584.2	2,502.5	2,489.63
นราธิวาส	3,298.6	2,935.1	2,571.6	2,935.1
ปัตตานี	2,600.6	1,562.7	2,081.7	2,081.66
ยะลา	ไม่ปรากฏผลการสำรวจของกรมอุตุนิยมวิทยา			
รวม	2,782.55	2,300.32	2,490.37	2,524.41

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา

ปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยระหว่าง พ.ศ.2551 - 2553 มีปริมาณน้ำฝน 2,524.41 มิลลิลิตรต่อปี จัดอยู่ในเกณฑ์สูง ซึ่งจังหวัดนราธิวาสมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุดที่ 2,935.1 มิลลิลิตรต่อปี และจังหวัดปัตตานีมีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่ำสุดที่ 2,081.66 มิลลิลิตรต่อปี โดยฤดูฝนของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีลักษณะแตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ โดยจะมีฝนสองช่วง คือ ในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม จะมีฝน

ตกชุกทางฝั่งตะวันตก ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์จะมีฝนตกชุกทางฝั่งตะวันออก

ความเร็วลมโดยเฉลี่ยระหว่าง 2.8-11.1 นี้อต จัดอยู่ในระดับลมเบาถึงลมปานกลาง ความเร็วลมที่บันทึกไว้สูงสุด 76 นี้อต ที่จังหวัดสงขลา จัดอยู่ในระดับลมพายุไต้ฝุ่นหรือพายุเฮอริเคน แต่ปรากฏการณ์เช่นนี้ไม่ค่อยเกิดขึ้นบ่อยนัก ทิศทางลมแบ่งออกเป็นทิศทางลมประจำฤดู และลมประจำถิ่น

ลมประจำฤดูที่สำคัญ ได้แก่ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มประมาณกลางเดือนตุลาคม ไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ทำให้พื้นที่ฝั่งตะวันออกท้องฟ้ามีเมฆมาก และมีฝนตกชุกชายฝั่งทะเล และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มประมาณเดือนพฤษภาคมไปสิ้นสุดในเดือนตุลาคม ตรงกับฤดูฝนของประเทศไทยทำให้พื้นที่จังหวัดชายแดนฝั่งตะวันตกมีเมฆมากและมีฝน

2. การปกครองและประชากร

2.1 การปกครองและประชากร

❖ การปกครองส่วนภูมิภาค / การปกครองส่วนท้องถิ่น

เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย 5 จังหวัด (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา และสตูล) ซึ่งการปกครองส่วนภูมิภาคประกอบด้วย 56 อำเภอ 413 ตำบล 2,916 หมู่บ้าน และการปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 3 เทศบาลนคร 13 เทศบาลเมือง 65 เทศบาลตำบล 364 องค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางแสดงข้อมูลการปกครองส่วนภูมิภาค / การปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน	การปกครองส่วนภูมิภาค			การปกครองส่วนท้องถิ่น			
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	องค์การบริหารส่วนตำบล
นราธิวาส	13	77	593	-	3	11	74
ปัตตานี	12	115	642	-	1	11	101
ยะลา	8	58	379	1	1	9	52
สงขลา	16	127	1,023	2	7	28	103
สตูล	7	36	279	-	1	6	34
รวม	56	413	2,916	3	13	65	364

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง (ข้อมูล ณ วันที่ 24 ธันวาคม 2554)

❖ ประชากรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 3,807,579 คน ซึ่งแยกเป็นประชากรชาย 1,888,296 คน และประชากรหญิง 1,919,288 คน ส่วนใหญ่ร้อยละ 66 นับถือศาสนาพุทธ ที่เหลือร้อยละ 34 นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ของ 3 จชต. ประกอบด้วยจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส โดยมีประชากรรวม 1.9 ล้านคน ส่วนใหญ่ร้อยละ 83 นับถือศาสนาอิสลาม ทำให้พื้นที่ 3 จชต.มีเอกลักษณ์ทางสังคมและวิถีประชาชนที่แตกต่างจากพื้นที่ส่วนอื่นๆของประเทศ รายละเอียดดังนี้

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ชายแดน	เพศ		จำนวนประชากรรวม (คน)
	ชาย	หญิง	
นราธิวาส	400,190	400,442	800,632
ปัตตานี	352,865	359,179	712,044
ยะลา	249,608	251,118	500,720
สงขลา	734,782	759,528	1,494,311
สตูล	150,851	149,021	299,872
รวม	1,888,296	1,919,288	3,807,579

ที่มา : สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง (ข้อมูล ณ 31 ธันวาคม 2554)

3. โครงสร้างพื้นฐาน

➤ ด้านการคมนาคมขนส่ง

โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการคมนาคมขนส่งของกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาให้มีความเชื่อมโยงทั้งภายในกลุ่มจังหวัด ระหว่างกลุ่มจังหวัด และสามารถเชื่อมโยงสู่ต่างประเทศได้อย่างสะดวกทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ดังนี้

3.1 การขนส่งทางบก

3.1.1 ระบบคมนาคมขนส่งทางถนน

ระบบคมนาคมขนส่งในพื้นที่อนุภาคมีถนนสายสำคัญหลายสาย มีทางหลวงแผ่นดินสายหลักและสายรองทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดและภายในจังหวัด ทำให้การคมนาคมขนส่งในอนุภาคมีประสิทธิภาพ สามารถเดินทางได้อย่างสะดวก โดยมีเส้นทางสำคัญดังนี้

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 หรือ ถนนเพชรเกษม เป็นทางหลวงสายประธานของภาคใต้ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 42 หรือที่เรียกกันว่า ถนนเพชรเกษมสายปัตตานี-นราธิวาส เป็นเส้นทางหลักที่เชื่อมจังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาสเข้ากับจังหวัดสงขลา ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 43 เป็นทางหลวงเส้นใหม่ที่ตัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกจากจังหวัดสงขลาไปยังจังหวัดปัตตานีเป็นเส้นทางหลักที่เชื่อมจังหวัดสงขลาเข้ากับจังหวัดปัตตานี และทางหลวงหมายเลข 406, 407, 408, 409, 410, 414, 416 และ 418 เป็นต้น ส่วนทางหลวงหมายเลข 4066 ซึ่งเชื่อมจากกระบองตา - บ้านทอน - สนามบินนราธิวาส และเชื่อมกับอำเภอยิงอ รือเสาะ และรามัน จังหวัดยะลา

(1) **สถานีขนส่งผู้โดยสาร** ในพื้นที่อนุภาคทั้ง 5 จังหวัด มีสำนักงานขนส่ง 12 แห่ง โดยตั้งอยู่ในจังหวัดสงขลา 3 แห่ง จังหวัดสตูล 2 แห่ง จังหวัดปัตตานี 2 แห่ง จังหวัดยะลา 2 แห่ง และจังหวัดนราธิวาส 3 แห่ง และมีสถานีขนส่งผู้โดยสารที่อยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งสิ้น 5 แห่ง ดังนี้

ลำดับ	จังหวัด	ชื่อสถานี	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
1	สงขลา	สถานีขนส่งผู้โดยสาร อ.หาดใหญ่	เทศบาลนครหาดใหญ่	
2	ปัตตานี	สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.ปัตตานี	องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี	
3	ยะลา	สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.ยะลา	เทศบาลนครยะลา	
4	นราธิวาส	สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.นราธิวาส	เทศบาลเมืองนราธิวาส	อยู่ระหว่างโอนงานให้ส่วนท้องถิ่น
		สถานีขนส่งผู้โดยสาร อ.สุไหงโกก	สำนักงานขนส่งจ.นราธิวาส	
5	สตูล	สถานีขนส่งผู้โดยสาร จ.สตูล	เทศบาลเมืองสตูล	

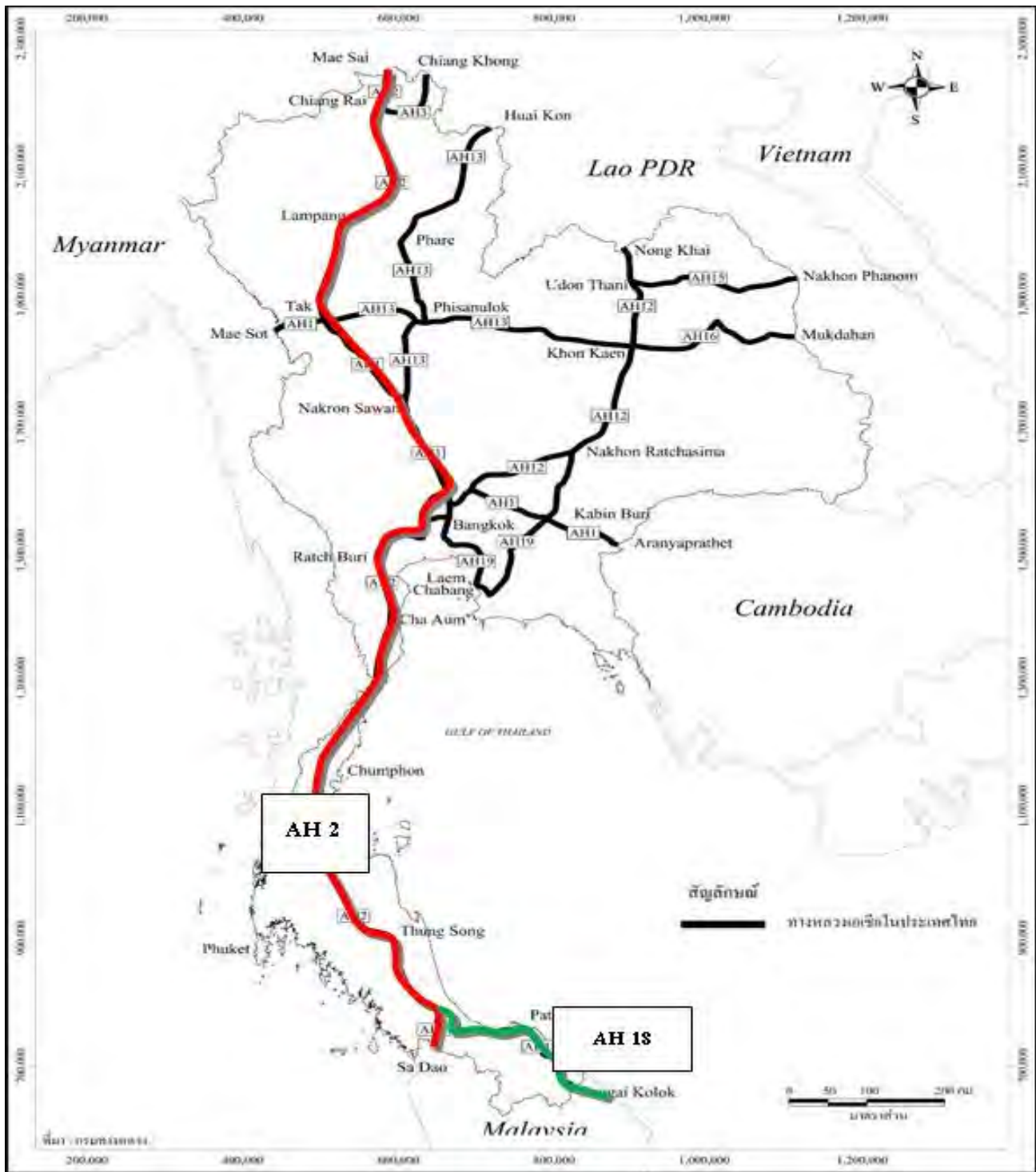
(2) **ปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี (AADT)** ปริมาณจราจรในอนุภาคที่สำคัญ ได้แก่บนทางหลวงหมายเลข 4 หรือถนนเพชรเกษมซึ่งเป็นทางหลวงสายประธานของภาคใต้ รองลงมาคือทางหลวงหมายเลข 42 43 และ 408 เป็นต้น โดยเฉพาะในจังหวัดสงขลาซึ่งมีถนนสายสำคัญหลายสายและมีปริมาณจราจรจำนวนมาก เส้นทางสำคัญได้แก่ทางหลวงหมายเลข 4 มีปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปีจำนวน 178,856 คัน/วัน โดยเฉพาะในช่วงบริเวณควนลังถึงพังงา มีปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี 75,882 คัน/วัน ส่วนจังหวัดสตูล ทางหลวงที่มีปริมาณจราจรจำนวนมาก ได้แก่ทางหลวงหมายเลข 416 มีปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี 47,553 คัน/วัน จังหวัดปัตตานี มีทางหลวงสายสำคัญ คือ

ทางหลวงหมายเลข 42 มีปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี 38,963 คัน/วัน จังหวัดยะลา มีทางหลวงสายสำคัญคือทางหลวงหมายเลข 410 ปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี 21,185 คัน/วัน และจังหวัดนราธิวาส มีทางหลวงที่มีปริมาณจราจรจำนวนมากคือ ทางหลวงหมายเลข 4056 มีปริมาณจราจรเฉลี่ยต่อวันตลอดปี 23,828 คัน/วัน โดยเฉพาะช่วงบริเวณด่านสุโหงโกลก

นอกจากนี้ในพื้นที่ศึกษา มีทางหลวงสายเอเชียพาดผ่าน 2 สายด้วยกัน (ดังรูป) ได้แก่

AH 2 ผ่าน สะเดา (ชายแดนไทย/มาเลเซีย)-บ.คลองแงะ-บ.คอหงษ์-บ.คูหาพัทลุง-อ.ทุ่งสง-อ.เวียงสระ-อ.ไชยา-อ.ละแม-ชุมพร-อ.ท่าแซะ-อ.บางสะพานน้อย-ประจวบคีรีขันธ์-อ.ปราณบุรี- อ.ชะอำ-เพชรบุรี-อ.ปากท่อ-นครปฐม-กรุงเทพฯ-อ.บางปะอิน-ตาก-อ.เถิน-ลำปาง-อ.งาว-พะเยา-เชียงราย-แม่สาย(ชายแดนไทย/พม่า) รวมระยะทาง 19,130.0กม.

AH 18 ผ่าน อ.สุโหงโกลก (ชายแดนไทย/มาเลเซีย)-อ.ตากใบ-นราธิวาส-อ.สายบุรี-อ.ปาล์ม-ปัตตานี-อ.หนองจิก-อ.เทพา-อ.จะนะ-อ.หาดใหญ่ รวมระยะทาง 268.0กม.

รูป: ทางหลวงสายเอเชีย

ด้านระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ อนุภาคเป็นประตูเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยกับมาเลเซีย อีกทั้งยังเป็นพื้นที่คาบสมุทรระหว่างมหาสมุทรสองฝั่ง จึงมีระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ทางถนนมีทางหลวงสายเอเชียสองสาย ได้แก่ AH2 และ AH18 ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซียได้ทั้งด้านตะวันออกและด้านเหนือ โดยเฉพาะสาย AH2 ที่นอกจากจะเป็นเส้นทางหลักเชื่อมโยงระหว่างไทยกับมาเลเซียแล้วยังสามารถเชื่อมโยงไปถึงระดับอาเซียน เนื่องจากทางหลวงสาย AH2 มีความเชื่อมโยงไปจนถึงประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเชื่อมต่อโดยเส้นทางเรือเฟอร์รี่จากประเทศสิงคโปร์ นอกจากนี้ด้านบนยังสามารถเชื่อมโยงออกไปถึงประเทศ

พม่าและไปบรรจบกับทางหลวงสาย AH3 เพื่อเชื่อมไปยังประเทศจีนได้อีกด้วย อีกทั้งยังมีการศึกษาความเหมาะสม/ออกแบบก่อสร้างและดำเนินการก่อสร้างทางพิเศษระหว่างเมืองหาดใหญ่ – สะเดา เพื่อเชื่อมโยงการค้าชายแดน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการขนส่งสินค้าของอนุภาค แต่ขีดความสามารถในการให้บริการในปัจจุบันยังคงมีจำกัด หากในอนาคตมีปริมาณการสัญจรเพิ่มขึ้นตามศักยภาพทางเศรษฐกิจ เส้น AH2 อาจไม่สามารถรองรับการสัญจรได้

ในส่วนของการนำรถเข้าออกระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย เพื่อการพาณิชย์นั้น ปัจจุบันประเทศไทยและมาเลเซียยังไม่มีความตกลงด้านการขนส่งผู้โดยสาร หรือขนส่งสินค้าระหว่างกัน ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี ยกเว้นการขนส่งสินค้าผ่านแดน ซึ่งเป็นประเภทสินค้าเน่าเสียง่ายผ่านไปยังประเทศสิงคโปร์ โดยมีโควตาสินค้าผ่านแดนได้เพียงปีละ 30,000 ตัน ทำให้การนำรถเข้า – ออกระหว่างสองประเทศเพื่อการพาณิชย์ยังคงมีปัญหาไม่ได้รับความสะดวก ต้องใช้กฎหมายของแต่ละประเทศในการกำกับดูแล

ส่วนการแก้ไขปัญหาการกีดกันของประเทศไทยที่ให้บริการในมาเลเซียล่าสุด ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2555 เห็นชอบกรอบเจรจาในการยกเว้นความตกลงด้านการขนส่งทางบกระหว่างไทยและมาเลเซีย เพื่อนำเสนอรัฐสภาพิจารณาต่อไป ซึ่งจะเป็นกรอบในการจัดทำความตกลงครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางบก และจะแก้ไขปัญหาโควตาการขนส่งทางบกสินค้าเน่าเสียง่ายผ่านแดน ซึ่งเดิมเคยมีอัตราไม่เกินสามหมื่นตันต่อปี การขนส่งผู้โดยสารผ่านแดนและข้ามแดน สิทธิการจราจร การยอมรับรถ การขนส่งบุคคลข้ามแดน เส้นทางขนส่งข้ามแดน/ผ่านแดน และการอำนวยความสะดวก รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้กระทรวงคมนาคมรับข้อเสนอของ สศช. ในการเพิ่มกรอบการเจรจาด้านการประกันภัยแก่ผู้โดยสารและบุคคลที่สามด้วย เพื่อให้ประโยชน์ครอบคลุมทุกด้าน โดยกรอบเจรจານี้ จะแก้ไขปัญหาเรื่องรถตู้ไทยในระยะยาว ซึ่งมีปัญหาการขออนุญาตต่อทางการมาเลเซีย และการไม่มีหน่วยงานมาเลเซียยอมรับด้านประกันภัยต่อไป

สำหรับสาย AH18 เป็นเส้นทางเชื่อมโยงแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมพลังงานที่สำคัญของไทยและมาเลเซียเข้าด้วยกัน ทั้งยังเป็นเส้นทางที่ช่วยส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของอนุภาค แต่กลับเป็นเส้นทางที่มีปัญหาด้านความปลอดภัย ทำให้ส่งผลกระทบต่อพัฒนาด้านอื่นๆ ด้วย นอกจากนี้อนุภาคยังมีทางหลวงแผ่นดินอีกหลายสายที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงพื้นที่ต่างๆ ในอนุภาค ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยว หรือเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อกระจายการพัฒนา ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 42 406 408 410 และ 416 เป็นต้น ด้านระบบคมนาคมของด่านชายแดน พบว่า ปัจจุบันด่านชายแดนมีความเชื่อมโยงกับเมืองหลักในพื้นที่ แต่ยังไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างด่านชายแดนด้วยกัน

3.1.2 ระบบคมนาคมขนส่งทางราง

ในปัจจุบันเส้นทางขนส่งสินค้าของการรถไฟแห่งประเทศไทย จะเป็นเส้นทางเดียวกันกับการขนส่งผู้โดยสาร โดยเส้นทางรถไฟที่ผ่านอนุภาคคือรถไฟสายใต้ เริ่มต้นจากสถานีรถไฟธนบุรีกรุงเทพมหานครผ่านจังหวัดนครปฐม, ราชบุรี, เพชรบุรี, ประจวบคีรีขันธ์, ชุมพร, สุราษฎร์ธานี, นครศรีธรรมราช, พัทลุง, สงขลา, ยะลาและไปสุดปลายทางที่สถานีรถไฟสุโขทัย-ลกจังหวังนครราชสีมาและไปบรรจบกับทางรถไฟของประเทศมาเลเซียที่สถานีรถไฟรันเตาปันจาง รวมระยะทาง 1,144.29 กิโลเมตร โดยจังหวัดสตูล เป็นจังหวัดเดียวในอนุภาคที่ไม่มีทางรถไฟผ่าน

(1) การขนส่งผู้โดยสารทางรถไฟ จากข้อมูลจำนวนผู้โดยสารรถไฟของทั้งอนุภาคมีจำนวนผู้ใช้รถไฟในการเดินทางค่อนข้างมาก โดยในปี พ.ศ.2552 มีผู้โดยสารประมาณ 3,700,000 คน โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดพบว่า จังหวัดสงขลามีผู้ใช้รถไฟในการเดินทางสูงที่สุด จำนวน 1,279,079 คน โดยส่วนใหญ่ใช้บริการรถไฟ

ชั้น 3 รองลงมาคือ จังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา และจังหวัดปัตตานีตามลำดับ โดยทั้งสามจังหวัดมีการใช้รถไฟชั้น 3 เป็นส่วนใหญ่

(2) การขนส่งสินค้าทางรถไฟ สำหรับการขนส่งสินค้าทางรถไฟในอนุภาคในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนทั้งสิ้น 83,770.14 ตัน แยกออกเป็นสินค้าเหมาคัน 82,098.26 ตัน และสินค้าหีบห่อ 1,671.89 ตัน มีมูลค่าการขนส่ง รวมทั้งสิ้น 60,989,164 บาท โดยจังหวัดสงขลา มีปริมาณการขนส่งสินค้าสูงสุด มีปริมาณการขนส่งสินค้ารวม 81,826.86 ตัน รองลงมาคือจังหวัดนราธิวาส มีปริมาณการขนส่งสินค้ารวม 1,462.29 ตัน

3.2 ระบบคมนาคมขนส่งทางน้ำ

เนื่องจากพื้นที่อนุภาคเป็นกลุ่มจังหวัดในภาคใต้ ซึ่งมีพื้นที่ติดทะเลทำให้มีการใช้การคมนาคมขนส่งทางน้ำค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นเพื่อการประกอบอาชีพคือทำการประมง การขนส่งสินค้า และการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดนี้มีท่าเทียบเรือจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นท่าเรือเพื่อการประมง สำหรับท่าเรือที่ใช้เพื่อขนส่งสินค้าและการท่องเที่ยวที่สำคัญพบอยู่ในจังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล ดังตาราง

ตาราง ท่าเรือสินค้าและท่าเรือท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ในกลุ่มจังหวัด

ลำดับ	ท่าเรือ	ประเภทท่าเรือ
สงขลา		
1	ท่าเรือน้ำลึกสงขลา	สินค้า
2	คลังปิโตรเลียมสงขลา	สินค้า
3	บริษัทहरินสุดขนส่ง จำกัด สาขา 2	สินค้า
4	บจม.ภาคใต้เชื้อเพลิง	สินค้า
5	แพขนานยนต์ข้ามฟากฝาง อ.เมืองสงขลา	ท่องเที่ยว
6	แพขนานยนต์ข้ามฟากฝาง อ.สิงหนคร	ท่องเที่ยว
สตูล		
1	ท่าเรือตำมะลัง	ท่องเที่ยว
2	ท่าเรือปากบารา	ท่องเที่ยว
3	ท่าเรืออ่าวพันเตมะละกา	ท่องเที่ยว
4	ท่าเรือตะโล๊ะวาว	ท่องเที่ยว
นราธิวาส		
1	ท่าเรือตากใบ	ท่องเที่ยว

ที่มา : กรมเจ้าท่า

3.3 ระบบคมนาคมขนส่งทางอากาศ

ในพื้นที่มีสนามบิน 2 แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ และท่าอากาศยานนราธิวาส ซึ่งปัจจุบันกำลังขยายทางวิ่งจาก 2,000 เมตร เป็น 2,500 เมตร โดยท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่มีการให้บริการเพื่อการโดยสารและขนส่งสินค้าและมีเที่ยวบินทุกวัน โดยมีสายการบินที่ทำการบินคือ การบินไทย ไทยแอร์เอเชีย โอเรียนไทย และสายการบินนกแอร์ สำหรับท่าอากาศยานนราธิวาส มีเฉพาะการขนส่งผู้โดยสารเท่านั้น ไม่มีการขนส่งสินค้าและจดหมายทางอากาศ และมีเที่ยวบินทุกวันเช่นกัน โดยมีสายการบินที่ทำการบินคือ ไทยแอร์เอเชีย และสายการบินนกแอร์

➤ ด้านสาธารณูปโภค

ด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปโภค ประกอบด้วยระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา ระบบสื่อสารและโทรคมนาคม พลังงานด้านต่างๆ ระบบกำจัดของเสียและกากของเสีย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) ระบบประปา

การให้บริการน้ำประปาในพื้นที่ศึกษาอยู่ในความดูแลของการประปาส่วนภูมิภาคเขต 5 โดยในปี 2553 มีกำลังการผลิตน้ำประปาในพื้นที่ศึกษาทั้งสิ้น 188,391 ลบ.ม./วัน ปริมาณน้ำที่ผลิตได้ 81,117,624 ลบ.ม. ปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 55,533,074 ลบ.ม. คิดเป็นร้อยละ 68.46 ของปริมาณน้ำที่ผลิตได้ และมีปริมาณน้ำที่ต้องจ่ายเพื่อสาธารณะประโยชน์และรั่วไหล 9,148,062 ลบ.ม. และมีจำนวนผู้ใช้ น้ำทั้งสิ้น 190,666 ราย เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า

จังหวัดสงขลา สามารถผลิตน้ำประปาได้ 44,637,025 ลบ.ม. และจำหน่าย 33,002,377 ลบ.ม. หรือคิดเป็นร้อยละ 73.93 ของปริมาณน้ำที่ผลิตได้ และมีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น 107,879 ราย โดยใช้แหล่งน้ำจากกลุ่มแม่น้ำทะเลสาบสงขลา

จังหวัดสตูล สามารถผลิตน้ำได้ 5,411,000 ลบ.ม. มีปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 3,895,000 ลบ.ม.คิดเป็นร้อยละ 71.98 ของปริมาณน้ำที่ผลิตได้ และมีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น 16,936 ราย โดยใช้แหล่งน้ำจากกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งตะวันตก

จังหวัดปัตตานี สามารถผลิตน้ำได้ 9,994,482 ลบ.ม. มีปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 6,089,742 ลบ.ม.คิดเป็นร้อยละ 60.93 ของปริมาณน้ำที่ผลิตได้ และมีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น 18,296 รายโดยใช้แหล่งน้ำจากกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งตะวันออก

จังหวัดยะลา สามารถผลิตน้ำได้ 12,083,359 ลบ.ม. มีปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 7,001,493 ลบ.ม.คิดเป็นร้อยละ 57.94 ของปริมาณน้ำที่ผลิตได้ และมีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น 25,022 ราย โดยใช้แหล่งน้ำจากกลุ่มแม่น้ำปัตตานี

จังหวัดนราธิวาส สามารถผลิตน้ำได้ 8,991,758 ลบ.ม. มีปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ 5,544,462 ลบ.ม.คิดเป็นร้อยละ 61.66 และมีผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น 22,533 ราย โดยใช้แหล่งน้ำจากกลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลภาคใต้ฝั่งตะวันออก

ตาราง กำลังการผลิตน้ำประปา และปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้น้ำในปี พ.ศ. 2552

จังหวัด	กำลังการผลิต (ลบ.ม./วัน)	น้ำที่ผลิตได้ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำที่จ่ายเพื่อสาธารณประโยชน์และรั่วไหล (ลบ.ม.)	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)
สงขลา	176,640	44,637,025	33,002,377	113,090	107,879
สตูล	16,560	5,411,000	3,895,000	1,485,433	16,936
ปัตตานี	12,380	9,994,482	6,089,742	3,904,740	18,296
ยะลา	17,760	12,083,359	7,001,493	487,502	25,022
นราธิวาส	18,000	8,991,758	5,544,462	3,157,297	22,533
รวม	230,100	81,117,624	55,533,074	9,148,062	190,666

ที่มา : รวบรวมโดยบริษัทที่ปรึกษา

สำหรับแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคนอกเขตพื้นที่การบริการน้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคจะเป็นระบบประปาหมู่บ้านซึ่งอยู่ในพื้นที่ของเทศบาลตำบล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ใช้แหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปาประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดิน เช่น แม่น้ำ คลอง ห้วย บึง หรือสระ และแหล่งน้ำบาดาล โดยภาพรวมในพื้นที่ 5 จังหวัดประมาณร้อยละ 60 จะใช้แหล่งน้ำบาดาลเป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตน้ำประปา เป็นบ่อน้ำบาดาลที่หน่วยงานราชการส่วนกลางต่างๆ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทำการเจาะไว้แล้ว นำบ่อน้ำบาดาลที่มีศักยภาพปริมาณน้ำเพียงพอสำหรับเป็นแหล่งน้ำดิบก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน แหล่งน้ำบาดาลที่มีปริมาณน้ำบาดาลน้อยจนไม่สามารถนำมาเป็นแหล่งน้ำดิบของระบบประปาหมู่บ้านคือบ่อน้ำบาดาลในพื้นที่สูงแนวขนานกับเทือกเขาสันกาลาศรีจนถึงกึ่งกลางของพื้นที่ 5 จังหวัด และตั้งแต่กึ่งกลางของพื้นที่จนถึงชายฝั่งทะเลอ่าวไทยจะมีศักยภาพแหล่งน้ำบาดาลสูง จึงสามารถนำบ่อน้ำบาดาลมาเป็นแหล่งน้ำดิบของระบบประปาหมู่บ้าน จำนวนบ่อน้ำบาดาลที่สามารถใช้งานได้ดีไม่รวมบ่อที่เจาะโดย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีประมาณ 3,528 บ่อ แยกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้ 1) จังหวัดสตูล จำนวน 546 บ่อ 2) จังหวัดสงขลา 1612 บ่อ 3) จังหวัดปัตตานี จำนวน 540 บ่อ 4) จังหวัดยะลา จำนวน 340 บ่อ และ 5) จังหวัดนราธิวาส จำนวน 490 บ่อ

2) การจัดการของเสีย

(1) ขยะ

(1.1) ปริมาณขยะ

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นของพื้นที่ ในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,886 ตันต่อวัน โดยแบ่งเป็นขยะที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลประมาณ 964 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 51.11 ของปริมาณขยะทั้งหมด และเป็นขยะที่เกิดขึ้นนอกเขตเทศบาลประมาณ 922 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 48.89 ของปริมาณขยะทั้งหมด โดยจังหวัดที่มีปริมาณขยะมากที่สุดคือ จังหวัดสงขลา มีปริมาณขยะทั้งสิ้น 841 ตัน/วัน รองลงมาคือจังหวัดนราธิวาสประมาณ 373 ตัน/วัน จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดสตูล ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น 308 225 และ 139 ตัน/วัน ตามลำดับดังตาราง

ตาราง ปริมาณขยะรายจังหวัด ปี พ.ศ. 2551-2552

จังหวัด	ปริมาณขยะมูลฝอย(ตันต่อวัน)					
	พ.ศ. 2551			พ.ศ. 2552		
	รวม (ตัน/วัน)	ในเขตเทศบาล (ตัน/วัน)	นอกเขตเทศบาล (ตัน/วัน)	รวม (ตัน/วัน)	ในเขตเทศบาล (ตัน/วัน)	นอกเขตเทศบาล (ตัน/วัน)
สงขลา	774	506	268	841	568	273
สตูล	144	49	95	139	49	90
ปัตตานี	313	98	215	308	98	210
ยะลา	187	62	125	225	98	127
นราธิวาส	374	149	225	373	151	222
อนุภาค	1,792	864	928	1,886	964	922

ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมื่อพิจารณาระดับจังหวัด ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันจะถูกนำไปกำจัดด้วยวิธีต่างๆ ได้แก่ เผา ฝังกลบ ทำปุ๋ย และอื่นๆ จากรายงานการสำรวจการจัดการข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนา อบต. ของแต่ละจังหวัด พบว่ายังมีจำนวนหมู่บ้านที่ยังไม่มีการกำจัดขยะที่ถูกวิธีอีกจำนวนหนึ่ง แต่โดยส่วนใหญ่แล้วจะมีการกำจัดที่ถูกวิธี

(1.2) การกำจัดขยะมูลฝอย

พื้นที่ภาคใต้ตอนล่างฝั่งตะวันออกมีสถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล จำนวน 9 แห่ง โดยแต่ละแห่งให้บริการกำจัดมูลฝอยจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนบริเวณใกล้เคียง แบ่งเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้

(1.2.1) จังหวัดสงขลา มีสถานที่ฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล จำนวน 4 แห่ง ได้แก่

(2.1.1) ระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเทศบาลนครสงขลา รวบรวมมูลฝอยจากเทศบาลนครสงขลา เทศบาลเมืองสิงหนคร เทศบาลตำบลเขาปู่เขายี่รงค์ เทศบาลตำบลพะวง เทศบาลตำบลเกาะแต้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะยอ มีปริมาณมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณวันละ 130 ตัน โดยเป็นขยะจากเทศบาลนครสงขลามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.41 ของปริมาณขยะที่เข้าสู่ระบบทั้งหมด

(2.1.2) ระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเทศบาลนครหาดใหญ่ รวบรวมมูลฝอยจากเทศบาลนครหาดใหญ่ และจากรถเก็บขนมูลฝอยของหน่วยงานภายนอกที่ได้รับอนุญาตในการขอใช้บริการพื้นที่ฝังกลบมูลฝอย ซึ่งได้แก่ เทศบาลนครหาดใหญ่ เทศบาลเมืองคลองแห เทศบาลตำบลท่าช้าง องค์การบริหารส่วนตำบลฉลุง มีปริมาณมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณวันละ 130 ตัน โดยเป็นขยะจากเทศบาลนครหาดใหญ่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.76 ของปริมาณขยะทั้งหมดที่เข้าสู่ระบบ

(2.1.3) ระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเทศบาลเมืองบ้านพรุ รวบรวมมูลฝอยจากเทศบาลเมืองบ้านพรุ เทศบาลเมืองคอหงส์ เทศบาลตำบลพะตง องค์การบริหารส่วนตำบลพะตง และเทศบาลตำบลบ้านไร่ มีปริมาณมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณวันละ 66 ตัน โดยเป็นขยะจากเทศบาลเมืองคอหงส์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.33 ของปริมาณขยะที่เข้าสู่ระบบทั้งหมด

(2.1.4) ระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเทศบาลเมืองสะเดา รวบรวมมูลฝอยจากเทศบาลเมืองสะเดา เทศบาลเมืองปาดังเบซาร์ เทศบาลตำบลคลองแงะ เทศบาลตำบลสำนักขาม เทศบาลตำบลพังลา องค์การบริหารส่วนตำบลเขามิเกียรติ องค์การบริหารส่วนตำบลปริก องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม และบริษัทเอกชน มีปริมาณมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณวันละ 40 ตัน โดยเป็นมูลฝอยจากเทศบาลเมืองสะเดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.93 ของปริมาณมูลฝอยทั้งหมดที่เข้าสู่ระบบ

(1.2.2) จังหวัดปัตตานี มีท้องถิ่นที่มีระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล 1 แห่ง คือเทศบาลเมืองปัตตานี รวบรวมมูลฝอยจากเทศบาลเมืองปัตตานี เทศบาลตำบลยะหริ่ง เทศบาลตำบลบางปู เทศบาลตำบลรูสะมิแล และองค์การบริหารส่วนตำบลบานา มีปริมาณมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณวันละ 45 ตัน โดยเป็นมูลฝอยจากเทศบาลเมืองปัตตานีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 ของปริมาณมูลฝอยทั้งหมดที่เข้าสู่ระบบ

(1.2.3) จังหวัดยะลา มีระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล 2 แห่ง คือ

(2.3.1) ระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเทศบาลนครยะลา รวบรวมมูลฝอยจากเทศบาลนครยะลา เทศบาลตำบลลำใหม่ เทศบาลตำบลสะเตงนอก องค์การบริหารส่วนตำบลบันนังสาเรง องค์การบริหารส่วนตำบลกรงปินัง องค์การบริหารส่วนตำบลตะโละแมะนา องค์การบริหารส่วนตำบลบาโงยซิแน องค์การบริหารส่วนตำบลลิลา องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา องค์การบริหารส่วนตำบลลำใหม่ (เดือนเมษายน-ธันวาคม) องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา (เดือนมิถุนายน-ธันวาคม) เทศบาลตำบลบุดี (มิถุนายน-ธันวาคม) องค์การบริหารส่วนตำบลเขาตูม (จ.ปัตตานี) (เดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม) เทศบาลตำบลกาญจนาภิเษก (เดือนธันวาคม) และบริษัทรับเบอร์เซาท์แลนด์ (เดือนมกราคม-ตุลาคม) ในปี 2553 มีปริมาณมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณวันละ 81 ตัน โดยเป็นขยะมูลฝอยจากเทศบาลนครยะลา คิดเป็นร้อยละ 74.46 ของปริมาณมูลฝอยทั้งหมดที่เข้าสู่ระบบ

(2.3.2) ระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเทศบาลเมืองเบตง รวบรวมมูลฝอยจากเทศบาลเมืองเบตง องค์การบริหารส่วนตำบลตาเนาะแมเราะ และองค์การบริหารส่วนตำบลยะรม มีปริมาณมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณวันละ 98 ตัน โดยเป็นขยะมูลฝอยจากเทศบาลเมืองเบตงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.12 ของปริมาณมูลฝอยทั้งหมดที่เข้าสู่ระบบ

(1.2.4) จังหวัดนราธิวาส มีท้องถิ่นที่มีระบบกำจัดมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล 1 แห่ง คือ เทศบาลเมืองนราธิวาส รวบรวมมูลฝอยจากเทศบาลเมืองนราธิวาส เทศบาลเมืองตากใบ องค์การบริหารส่วนตำบลกะลุวอเหนือ องค์การบริหารส่วนตำบลลำภู และบ้านรอดันบาตู ปี 2553 มีปริมาณมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณวันละ 35-40 ตัน โดยเป็นขยะมูลฝอยจากเทศบาลเมืองนราธิวาสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75 ของปริมาณมูลฝอยทั้งหมดที่เข้าสู่ระบบ

นอกจากนี้ ยังมีระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่กำลังอยู่ในระหว่างการก่อสร้างอีกจำนวน 2 แห่งเพื่อรองรับปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ได้แก่

- เทศบาลเมืองสุโหงโกลก อำเภอสุโหงโกลก จังหวัดนราธิวาส ได้รับงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ปีงบประมาณ 2551 ในการดำเนินการก่อสร้างศูนย์กำจัดมูลฝอยรวม โดยรองรับมูลฝอยของเทศบาลเมืองสุโหงโกลก และท้องถิ่นใกล้เคียง วงเงินงบประมาณ 111,006,796 บาท

- เทศบาลตำบลจะนะ อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา ได้รับงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ปีงบประมาณ 2552 ในการดำเนินการก่อสร้างศูนย์กำจัดมูลฝอยรวม โดยรองรับมูลฝอยของเทศบาลตำบลจะนะ และท้องถิ่นใกล้เคียง วงเงินงบประมาณ 50.0 ล้านบาท

(1.2.5) จังหวัดสตูล ปัจจุบันจังหวัดสตูลมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาลเพียง ๑ แห่ง ได้แก่สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองสตูล ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านกาลันยัตัน ตำบลเจ๊ะบิลัง อำเภอเมือง จังหวัด

สตูล มีเนื้อที่ ๖๕ ไร่ ๒ งาน ๖๓ ตารางวา มีระยะห่างจากเทศบาลเมืองสตูล ๑๗ กิโลเมตร เป็นระบบกำจัดขยะมูลฝอยแบบฝังกลบ เริ่มใช้บ่อฝังกลบขยะเมื่อปี ๒๕๔๕ และสามารถรองรับขยะมูลฝอยจนถึงปี ๒๕๖๔ ปัจจุบันมีปริมาณขยะมูลฝอยเข้าสู่บ่อฝังกลบขยะวันละ ๓๑ ตัน โดยแบ่งเป็นขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองสตูล จำนวน ๑๘ ตัน/วัน และจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ที่นำมากำจัดรวม จำนวน ๑๓ ตัน/วัน จังหวัดสตูลได้เสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อก่อสร้างสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเพิ่มอีก ๑ แห่ง ได้แก่ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลกำแพง และจากแบบสอบถามจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยพบว่า มีเรื่องร้องเรียนจากการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ปัญหาในเรื่องกลิ่นเหม็น แมลงวัน และน้ำเสีย เป็นต้น

(2) น้ำเสีย

พบว่า การกำจัดหรือบำบัดน้ำเสียในพื้นที่อนุภาคยังคงมีอยู่เป็นจำนวนน้อย โดยจังหวัดสงขลา มีจำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น 966 หมู่บ้าน แต่มีหมู่บ้านที่มีการกำจัดน้ำเสียเพียง 97 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด ซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุดในกลุ่มอนุภาค ในขณะที่จังหวัดสตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส มีหมู่บ้านที่มีการกำจัดน้ำเสียเพียงร้อยละ 2.6 ร้อยละ 8.1 ร้อยละ 5 และ ร้อยละ 4.4 ตามลำดับ โดยในพื้นที่อนุภาค มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน 5 แห่ง ได้แก่ 1) โรงบำบัดรักษาระบบบำบัดน้ำเสียเทศบาลนครสงขลา จังหวัดสงขลา 2) โรงบำบัดรักษาระบบบำบัดน้ำเสียเทศบาลนครหาดใหญ่ เทศบาลเมืองสะเดา เทศบาลคลองรี จังหวัดสงขลา 3) โรงบำบัดรักษาระบบบำบัดน้ำเสียเทศบาลนครยะลา (บึงหลังโรงยาง) จังหวัดยะลา 4) โรงบำบัดรักษาระบบบำบัดน้ำเสียเทศบาลนครยะลา (สะพานหน้าวัดยะลาธรรมาราม) จังหวัดยะลา และ 5) โรงบำบัดรักษาระบบบำบัดน้ำเสียเทศบาลเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี

3) พลังงาน

(1) พลังงานน้ำมันเชื้อเพลิง

สถานการณ์การใช้พลังงานในพื้นที่ศึกษา มีการใช้น้ำมัน 1,361,876.44 พันลิตร คิดเป็น ร้อยละ 36.15 ของการใช้พลังงานเชื้อเพลิงในภาคใต้ มีการใช้ก๊าซแอลพีจีทั้งสิ้น 116,417 พันกิโลกรัม โดยจังหวัดสงขลามีส่วนการใช้พลังงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.56 ของการใช้พลังงานทั้งหมดในอนุภาค รองลงมาคือจังหวัดปัตตานี ร้อยละ 20.75 จังหวัดยะลา ร้อยละ 4.27 จังหวัดนราธิวาส ร้อยละ 3.90 และจังหวัดสตูล ร้อยละ 3.52

เมื่อพิจารณาถึงประเภทน้ำมันที่ใช้ ทั้งอนุภาคมีการใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วมากที่สุด โดยมีปริมาณการใช้ 647,767 ลิตร รองลงมาคือน้ำมันดีเซลหมุนเร็ว ปี 5 มีปริมาณการใช้ 351,244 ลิตร และน้ำมันเบนซิน ออกเทน 91 มีปริมาณการใช้ 178,043 ลิตร สำหรับการใช้ น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว โดยจังหวัดสงขลามีการใช้มากเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นร้อยละ 53.80 ของน้ำมันดีเซลหมุนเร็วทั้งหมด

(2) พลังงานไฟฟ้า

ในพื้นที่อนุภาคมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าทั้งสิ้น 867,123 ราย และมีการใช้พลังงานไฟฟ้าเป็นจำนวน 3,942 ล้านหน่วย เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดสงขลามีการใช้ไฟฟ้าสูงสุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดปัตตานี สตูล ยะลา และนราธิวาส และเมื่อพิจารณาจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า พบว่าจังหวัดสงขลา มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุดเช่นกัน รองลงมาได้แก่ จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา และสตูล

เมื่อพิจารณาการใช้ไฟโดยแบ่งตามประเภทการใช้ พบว่า กลุ่มสถานธุรกิจและอุตสาหกรรมมีการใช้ไฟฟ้ามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 ของการใช้กระแสไฟฟ้าทั้งหมด รองลงมาคือที่อยู่อาศัย ใช้กระแสไฟฟ้าคิดเป็นร้อยละ 39.24

ตาราง แสดงจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าไฟฟ้าแยกตามประเภทสถานที่

จังหวัด	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า(ราย)	การจำหน่ายกระแสไฟฟ้า (ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง)				
		รวม	ที่อยู่อาศัย	สถานธุรกิจและอุตสาหกรรม	สถานที่ราชการและสาธารณะ	อื่น ๆ
สงขลา	384,319	2,675.78	643.54	1,889.18	116.13	18.03
สตูล	74,665	296.23	296.23	-	-	-
ปัตตานี	143,255	396.27	152.85	205.12	36.13	2.17
ยะลา	115,276	292.51	292.51	292.51	292.51	292.51
นราธิวาส	149,608	281.53	161.44	81.15	37.16	1.78
รวม	867,123	3,942	1,547	2,764	778	611

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

4) เทคโนโลยีสื่อสาร

(1)ระบบโทรคมนาคม การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศจากข้อมูลของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ในปี 2552 รายงานว่าในพื้นที่ศึกษามีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ทั้งสิ้น 324,115 เลขหมาย มีเลขหมายที่เปิดใช้ 238,195 เลขหมาย คิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 73.5ของจำนวนเลขหมายทั้งหมด โดยจังหวัดสงขลามีจำนวนเลขหมายที่เปิดใช้สูงที่สุด เนื่องจากเป็นแหล่งงาน ร้านค้าและอุตสาหกรรม ซึ่งสังเกตได้ว่าจำนวนการเปิดใช้ยังไม่เต็มจำนวนที่ได้มีการจัดเตรียมเลขหมายสำรองไว้ หมายความว่า การให้บริการโทรศัพท์ภายในพื้นที่ศึกษายังคงมีความเพียงพออยู่ ดังตาราง

ตาราง แสดงจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ที่มีและที่เปิดให้บริการแยกจังหวัด

จังหวัด	เลขหมายโทรศัพท์ที่มี			เลขหมายโทรศัพท์ที่เปิดใช้		
	2550	2551	2552	2550	2551	2552
สงขลา	171,036	173,375	177,790	135,430	139,049	134,045
สตูล	20,169	20,185	20,254	14,007	14,722	15,229
ปัตตานี	38,721	40,100	41,373	28,407	29,509	29,126
ยะลา	42,631	42,432	45,388	32,611	31,473	31,947
นราธิวาส	38,839	39,130	39,310	27,478	26,875	27,848
อนุภาค	311,396	315,222	324,115	237,933	241,628	238,195

ที่มา : จากการรวบรวมของบริษัทเมก้าเทค คอนซัลแตนท์

เมื่อจำแนกตามสถานที่ของการใช้โทรศัพท์พบว่า ในทุกๆ จังหวัดของพื้นที่ศึกษาจะเป็นเลขหมายที่เปิดใช้โดยบ้านพัก โดยจังหวัดสงขลามีสถานที่ประเภทบ้านพักได้เปิดใช้เลขหมายสูงที่สุด มีจำนวน 65,827 เลขหมาย รองลงมาคือจังหวัดนราธิวาส17,913 เลขหมาย จังหวัดยะลา17,001 เลขหมาย จังหวัดปัตตานี 15,754 เลขหมาย และจังหวัดสตูล 8,874 เลขหมาย

(2) การไปรษณีย์โทรเลข: ในปี 2552 พื้นที่ศึกษามีที่ทำการไปรษณีย์ 70 แห่ง มีการให้บริการไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา 13 ล้านชิ้น คิดเป็นร้อยละ 74.23บริการพิเศษ 0.5 ล้านชิ้น คิดเป็นร้อยละ 2.71และพัสดุไปรษณีย์ 4.3 ล้านชิ้น คิดเป็นร้อยละ 23.07โดยจังหวัดสงขลามีสัดส่วนการให้บริการมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 69.56 รองลงมาคือจังหวัดยะลา ร้อยละ 10.77

ตาราง แสดงการให้บริการด้านไปรษณีย์โทรเลขในพื้นที่ ปี 2552

จังหวัด	จำนวนที่ทำการไปรษณีย์ (แห่ง)	ไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา	บริการพิเศษ	พัสดุไปรษณีย์	รวม	สัดส่วนต่อจังหวัด
สงขลา	29	9,742,532	202,057	3,040,163	12,984,752	69.56
สตูล	7	1,198,022	22,738	255,377	1,476,137	7.91
ปัตตานี	13	417,226	205,901	193,278	816,405	4.37
ยะลา	9	1,518,661	38,968	452,180	2,009,809	10.77
นราธิวาส	12	979,400	35,645	365,153	1,380,198	7.39
อนุภาค	70	13,855,841	505,309	4,306,151	18,667,301	100.00
สัดส่วน		74.23	2.71	23.07	100.00	

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

(3) เทคโนโลยีสารสนเทศ ในพื้นที่อนุภาคมีจำนวนหมู่บ้านทั้งสิ้น 2,779 หมู่บ้าน และมีจำนวนหมู่บ้านที่มีคอมพิวเตอร์ใช้จำนวน 1,732 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 62.32 ของจำนวนหมู่บ้านทั้งหมด และจากจำนวนหมู่บ้านที่มีคอมพิวเตอร์ใช้ พบว่า จังหวัดสงขลามีสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.61 รองลงมาคือ จังหวัดนราธิวาส ร้อยละ 34.87 จังหวัดปัตตานี ร้อยละ 21.13 จังหวัดยะลา ร้อยละ 11.89 และจังหวัดสตูล ร้อยละ 9.64 ดังตาราง

ตาราง แสดงจำนวนหมู่บ้านและครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในพื้นที่ ปี พ.ศ. 2547

จังหวัด	จำนวนหมู่บ้าน		จำนวนครัวเรือน	
	ทั้งสิ้น	ที่มีเครื่อง คอมพิวเตอร์ใช้	ทั้งสิ้น	ที่มีเครื่อง คอมพิวเตอร์ใช้
สงขลา	966	686	5,484	1,504
สตูล	267	167	1,419	375
ปัตตานี	617	369	2,189	712
ยะลา	365	206	1,254	341
นราธิวาส	564	304	1,107	171
อนุภาค	2,779	1,732	11,453	3,103

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัด

4. การค้าชายแดน

(1) ลักษณะการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย

กลุ่มจังหวัดมีด้านการค้า 9 ด้าน ได้แก่ ด้านศุลกากรสะเดา ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ ด้านประกอบจังหวัดสงขลา ด้านศุลกากรวังประจัน ด้านศุลกากรสตูล จังหวัดสตูล ด้านศุลกากรบูเก๊ะตา จังหวัดนราธิวาส ด้านศุลกากร เบตง จังหวัดยะลา ด้านศุลกากรสุโข-ลก และด้านศุลกากรตากใบ จังหวัดนราธิวาส โดยในปี 2553 มีมูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น 495,140.3 ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าการส่งออก 320,136.7 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 175,003.73 ล้านบาท ดุลการค้าเกินดุล 145,132.98 ล้านบาท มีสินค้าส่งออกที่สำคัญคือ ยางพารา รองลงมาคือ ชิ้นส่วนและส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ และมีสินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ สื่อบันทึกข้อมูลภาพเสียง รองลงมาคือ ส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ เทปแม่เหล็ก ตามลำดับ

(2) ด้านชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ติดต่อกันรัฐทางตอนเหนือของประเทศมาเลเซีย โดยมีด่านชายแดนจำนวน 9 แห่ง เป็นจุดเชื่อมโยงการค้าชายแดนไทย-มาเลเซีย ซึ่งมีมูลค่าประมาณ 500,000 บาท/ปี หรือคิดเป็นร้อยละ 70 ของมูลค่าผ่านแดนทั่วประเทศ โดยกว่าร้อยละ 90 เป็นมูลค่าการค้าผ่านด่านชายแดนสะเดาและด่านชายแดนปาดังเบซาร์ในจังหวัดสงขลา

การค้าผ่านแดนไทย - มาเลเซีย

ด้านชายแดน	มูลค่ารวม	การส่งออก	การนำเข้า
1. ด้านสตูล (ตำมะลัง)	246	168	79
2. ด้านวังประจัน จ.สตูล	201	-	201
3. ด้านปาดังเบซาร์ จ.สงขลา	236,666	199,086	37,580
4. ด้านสะเดา จ.สงขลา	304,413	164,961	139,452
5. ด้านบ้านประกอบ จ.สงขลา	-	-	-
6. ด้านเบตง จ.ยะลา	5,918	5,755	163
7. ด้านบูเก๊ะตา จ.นราธิวาส	-	-	-
8. ด้านสุโข-ลก จ.นราธิวาส	3,380	1,088	2,292
9. ด้านตากใบ จ.นราธิวาส	169	159	10
รวม	550,992	371,216	179,776

หมายเหตุ : ด้านบ้านประกอบ (สงขลา) และด้านบูเก๊ะตา (นราธิวาส) อยู่ระหว่างการก่อสร้าง

ด่านชายแดนไทย - มาเลเซีย ทั้ง 9 ด้านดังกล่าว จะมีบทบาทการพัฒนาในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ในฐานะเป็นจุดเชื่อมโยงพื้นที่ (Connectivity) เข้าสู่การเป็นกลุ่มประชาคมอาเซียน (AEC) ในปี 2558 โดยจะมีบทบาทแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ดังนี้

1. ด้านศุลกากรปาดังเบซาร์ : เป็นประตูเชื่อมโยงการค้าการคมนาคมขนส่งสินค้าคอนเทนเนอร์ และการเดินทางโดยรถไฟ
2. ด้านศุลกากรสะเดา : เป็นประตูเชื่อมโยงการค้าการขนส่งสินค้าโดยรถบรรทุกและการเดินทางทางรถยนต์ของนักท่องเที่ยว
3. ด้านบ้านประกอบ จ.สงขลา : เป็นประตูเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนแห่งใหม่
4. ด้านศุลกากรวังประจัน : เป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างชุมชนชายแดน

5. **ด้านศุลกากรท่ามะลิ่ง จ.สตูล** : เป็นประตูเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการคมนาคมขนส่งทางทะเลชายฝั่งอันดามัน ไปยังท่าเรือของมาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

6. **ด้านศุลกากรเบตง จ.ยะลา** : เป็นประตูเชื่อมโยงเศรษฐกิจเมืองเบตงด้านการท่องเที่ยว การบริการ และการค้ากับประเทศมาเลเซีย

7. **ด้านบูเก๊ะตา จ.นราธิวาส** : เป็นประตูเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทางถนนและจะมีบทบาทเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนด้านตะวันออกของไทยและมาเลเซีย

8. **ด้านศุลกากรตากใบ จ.นราธิวาส** : เป็นประตูเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและการเดินทางทางน้ำระหว่างเมืองชายแดน ซึ่งอยู่ระหว่างการพัฒนาให้เป็นการเชื่อมโยงทางถนนโดยก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก

9. **ด้านศุลกากรสุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส** : เป็นประตูเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทางถนนและรถไฟ และการเดินทางของนักท่องเที่ยวระหว่างเมืองชายแดน

(3) ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมกับประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย

1. **โครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle : IMT-GT)**

➤ **กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle : IMT - GT)**

ความเป็นมา

IMT-GT ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2536 จากความเห็นชอบร่วมกันของผู้นำ 3 ประเทศ โดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank - ADB) ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในการศึกษาความเป็นไปได้ในการกำหนดกรอบความร่วมมือ ขอบเขตดำเนินงาน และสาขาความร่วมมือ

หลักความร่วมมือเป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่ตามความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในอนุภูมิภาค การจัดสรรทรัพยากรและปัจจัยการผลิตร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ โดยภาคเอกชนมีบทบาทนำในการนำเสนอต่อภาครัฐ เพื่อการอำนวยความสะดวกทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการปรับปรุงกฎระเบียบ เพื่อกระตุ้นความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค

พื้นที่ความร่วมมือ เมื่อเริ่มก่อตั้งประกอบด้วย 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย ได้แก่ สงขลา ปัตตานี สตูล นราธิวาส และยะลา 4 รัฐของมาเลเซีย ได้แก่ ปีนัง เกดาร์ เประ ปะลิส และ 2 จังหวัดบนเกาะสุมาตราของอินโดนีเซีย ได้แก่ อาเจห์ และสุมาตราเหนือ ในปัจจุบันความร่วมมือ IMT-GT ได้ขยายพื้นที่ครอบคลุมมากขึ้น โดยมีทั้งสิ้น 592,576 ตารางกิโลเมตร ประชากรรวม 69.5 ล้านคน ประกอบด้วย 14 จังหวัดภาคใต้ของไทย 10 จังหวัดของอินโดนีเซีย โดยเพิ่มสุมาตราตะวันตก สุมาตราใต้ เรียวไอแลนด์ จัมบี เบงกูลู บังกา-เบลิตุง และลัมปุง และ 8 รัฐของมาเลเซีย โดยเพิ่มกลันตัน สลังงอร์ มะละกา และเนกรีเซมบิลัน

ยุทธศาสตร์ IMT-GT Roadmap

เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์เศรษฐกิจระหว่าง 3 ประเทศ ให้มีการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยเน้นความร่วมมือทางด้านการผลิต ส่งเสริมการลงทุนและถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในพื้นที่ IMT-GT โดยมีการกำหนดยุทธศาสตร์ไว้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการค้าและการลงทุน Intra IMT-GT และ Inter IMT-GT

- 1) อำนวยความสะดวกการค้าข้ามแดนและการลงทุน
- 2) ส่งเสริมด้านการค้าการลงทุน
- 3) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และการท่องเที่ยว

- 1) การเกษตร ประกอบด้วยประมง ปศุสัตว์ ป่าไม้ และอุตสาหกรรมเกษตร
- 2) การท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อบูรณาการพื้นที่ IMT-GT

- 1) เชื่อมโยงการขนส่ง (ถนน ทางรถไฟ การขนส่งทางทะเล ท่าอากาศยาน)
- 2) การสื่อสารโทรคมนาคม
- 3) การท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ให้ความสำคัญต่อประเด็นความร่วมมือที่เชื่อมโยงในความร่วมมือทุกด้าน ได้แก่ HRD ทักษะและความเชี่ยวชาญ ส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงาน การจัดการสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

- 1) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการเคลื่อนย้ายแรงงาน
- 2) การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างการจัดการด้านสถาบันและกลไกความร่วมมือในพื้นที่ IMT-GT รวมทั้งความร่วมมือภาครัฐ/ภาคเอกชน การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

- 1) จัดการด้านสถาบันภายใต้กรอบ IMT-GT Roadmap
- 2) ขยายการเข้าไปมีส่วนร่วมภายในกลุ่ม IMT-GT
- 3) ดำเนินงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

ความร่วมมือ

ในปัจจุบันความร่วมมือตามโครงการ IMT-GT มีทั้งสิ้น 6 ด้าน ได้แก่

- (1) โครงสร้างพื้นฐานและการขนส่ง (Infrastructure and Transportation)
- (2) การค้าและการลงทุน (Trade and Investment) กรมการค้าต่างประเทศเป็น Focal point ฝ่ายไทย
- (3) การท่องเที่ยว (Tourism)
- (4) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Development)
- (5) การเกษตร อุตสาหกรรมเกษตร และสิ่งแวดล้อม (Agricultural, Agro-based Industry & Environment)
- (6) ผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล (Halal Product and Services)

➤ สถานการณ์ดำเนินการล่าสุดภายใต้คณะทำงานสาขาการค้าการลงทุน (Working Group on Trade and Investment : WGTI)

1. เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนนราธิวาส
 - 1) จังหวัดนราธิวาสได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 จำนวน 48.70 ล้านบาท ใน 4 โครงการ ได้แก่ โครงการตลาดกลางการเกษตรจังหวัดนราธิวาสที่เมืองยิงอ โครงการก่อสร้างท่าเทียบแพขนานยนต์ที่ อ.ตากใบ โครงการก่อสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและจุดต่อรถโดยสารที่ อ.สุไหงโก-ลก และโครงการสร้างศูนย์จำหน่ายและกระจายสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน
 - 2) โครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ ที่สำคัญ ได้แก่
 - (1) โครงการก่อสร้างสะพานที่โก-ลก ที่ตากใบ – เป็งกาลังกูโบร์ และโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก แห่งที่สองที่สุ”หงโก-ลก – รันเตาปันยัง โดยผลจากการประชุมผู้นำไทย – มาเลเซียเห็นชอบ

ให้มีการสร้างสะพานทั้งสองแห่งตามแผนงาน และให้บูรณาการแผนงานพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

- (2) โครงการพัฒนาด่านบูเกะตา เพื่อส่งเสริมให้ชายแดนมีศักยภาพในการพัฒนาให้เป็นศูนย์โลจิสติกส์ และรองรับการคมนาคมขนส่งระหว่างไทย-มาเลเซีย-สิงคโปร์ โดยมีโครงการการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ โครงการการก่อสร้างด่านศุลกากรบูเกะตา โครงการพัฒนาด่านชายแดนบูเกะตา และปรับปรุงพื้นที่ชายแดนรอบด่านบูเกะตา
 - (3) โครงการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจชายแดนพิเศษจังหวัดนราธิวาส โดยสถานะล่าสุดอยู่ระหว่างการขออนุญาตใช้ที่ดินป่าไม้เสื่อมโทรมที่ท่าจะโก และหารื้อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดส่งหนังสือยืนยันการขอใช้ที่ดินดังกล่าว และส่งรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ให้กรมป่าไม้ต่อไป
2. โครงการปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับพิธีการทางศุลกากร การตรวจคนเข้าเมือง และการกักกันโรคพืชและสัตว์ (Simplify and harmonize of CIQ regulations and procedures) โดยปัจจุบันอยู่ระหว่างรอความเห็นชอบจาก ครม. เพื่อลงนามในบันทึกความตกลงในความร่วมมือด้าน CIQ ระหว่างไทย-มาเลเซีย ซึ่งในส่วนของพิธีการนั้นไม่มีปัญหาเพราะการดำเนินการนั้น เป็นไปตามกฎของ ASEAN และศุลกากรโลก แต่จะติดปัญหาในเรื่องของพิกัดศุลกากรที่ไทยและมาเลเซียใช้อยู่กันมีความแตกต่างกัน โดยไทยได้ปรับใช้พิกัดศุลกากร 2012 แต่ทางมาเลเซียยังใช้พิกัดศุลกากร 2007 จึงมีปัญหาในเรื่องตัวเลขและการออกฟอร์มต่างๆ ซึ่งขณะนี้ทางมาเลเซียพยายามเร่งดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว
 3. โครงการจัดทำฐานข้อมูลด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว (IMT-GT Trade, Investment and Tourism Database : ITITD) ปัจจุบันอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากประเทศสมาชิก เนื่องจากข้อมูลที่มีอยู่ยังไม่ครอบคลุมและเพียงพอต่อการนำไปจัดทำรายงานวิเคราะห์ และประเมินแนวโน้มทางการค้าและการลงทุนในพื้นที่ IMT-GT ได้
 4. โครงการ CIQ complex Development (จังหวัดนราธิวาสและจังหวัดสงขลา) สรุปความคืบหน้าได้ ดังนี้
 - 1) การพัฒนาโครงการ CIQ complex ที่ด่านประกอบ จังหวัดสงขลา ในระยะที่ 1 ได้ดำเนินการไปแล้ว 70 % และคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปีนี้ และการดำเนินการตามโครงการในระยะที่ 2 อยู่ระหว่างการศึกษาความเป็นไปได้และออกแบบก่อสร้าง คาดว่าจะเริ่มดำเนินการในปี 2557
 - 2) การพัฒนาโครงการ CIQ complex ที่ด่านสะเดา จังหวัดสงขลา อยู่ระหว่างการออกแบบรายละเอียด และคาดว่าจะเริ่มก่อสร้างในปี 2557
 - 3) การพัฒนาโครงการ CIQ complex ที่ อ.ตากใบ จ.นราธิวาส อยู่ระหว่างการก่อสร้างคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปีนี้ สำหรับการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกอยู่ระหว่างการจัดทำการศึกษาความเป็นไปได้และออกแบบรายละเอียด ซึ่งคาดว่าจะเริ่มก่อสร้างในปี 2557
 - 4) การพัฒนาโครงการ CIQ complex ที่บูเกะตา ดำเนินการจัดทำการศึกษาความเป็นไปได้และออกแบบรายละเอียดแล้ว และอยู่ระหว่างการเจรจาในเรื่องงบประมาณในการก่อสร้าง ซึ่งคาดว่าจะเริ่มดำเนินการก่อสร้างในปี 2557
 5. โครงการจัดคณะผู้แทนการค้าและการลงทุน (IMT-GT Trade and Investment Mission and Trade Fairs) กรมการค้าต่างประเทศได้ดำเนินการตามแผนเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในพื้นที่ IMT-GT ไปลงทุนในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย และตลาดอื่นๆที่มีศักยภาพ ดังนี้
 - 1) การจัดสัมมนา เรื่อง “เจาะตลาดใหม่ ก้าวไกลแดนภารตะ” เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และเตรียมความพร้อมแก่ผู้ประกอบการยางพาราและไม้ยางพาราแปรรูป ทั้งในพื้นที่จังหวัดตรังและ

จังหวัดใกล้เคียง ในการขยายสู่ทางการค้าและการลงทุน ไปยังประเทศอินเดีย เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2555 ณ จังหวัดตรัง

- 2) จัดคณะผู้แทนการค้าการลงทุนไทย นำผู้ประกอบการสินค้าอาหาร ไม้ยางพาราแปรรูป เฟอร์นิเจอร์ และสินค้าประดับยนต์ เดินทางเยือนเมืองเจนไน มุมไบ และบังกลอร์ ประเทศอินเดีย เมื่อวันที่ 20-27 มีนาคม 2555 โดนผลสืบเนื่องจากการจัดคณะผู้แทนฯ ดังกล่าว คณะผู้แทนการค้าจากประเทศอินเดีย มีกำหนดมาเยือนโรงงานผลิตสินค้า ยางพารา ไม้ยางพาราแปรรูป เฟอร์นิเจอร์ ของผู้ประกอบการไทยในจังหวัดตรัง ระหว่างวันที่ 26 – 28 พฤษภาคม 2555
- 3) คณะผู้แทนการค้าการลงทุนไทย ไปประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ในเดือนกันยายน 2555

6. โครงการแลกเปลี่ยนดูงานด้าน CIQ (Exchange of Study Visit of CIQ personnel) ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการดำเนินการตามโครงการดังกล่าว เพื่อนำเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปดูการปฏิบัติงาน ณ สถานที่จริง โดยในขั้นแรกให้กรมศุลกากรรับไปเขียนแผนงานโครงการ และนำเสนอต่อนำร่องที่จะไปดูงาน เพื่อนำมาเสนอต่อที่ประชุม และให้กรมการค้าต่างประเทศดำเนินการทางงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว

ที่มา : กลุ่มงาน IMT-GT / มาเลเซีย สำนักความร่วมมือทางการค้าและการลงทุน กรมการค้าต่างประเทศ

เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2555 มีการประชุมระดับมุขมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัดอย่างไม่เป็นทางการ ครั้งที่ 2 แผนงาน IMT-GT (The Second IMT-GT Chief Ministers and Governors Forum Retreat ซึ่งการประชุมได้รับทราบในประเด็นที่เกี่ยวข้องของฝ่ายไทย พอสรุปได้ดังนี้

➤ การรับทราบความก้าวหน้าและข้อเสนอใหม่โครงการพัฒนาของจังหวัด/รัฐ

1. ไทย

- 1.1 การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จังหวัดนราธิวาส รัฐกลันตัน และพื้นที่เศรษฐกิจ East Coast Economic Region (ECER) ของมาเลเซีย โดยมีความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจข้ามแดน เช่น การสร้างขบวนการแปรรูปเพิ่มมูลค่าในสายผลิตข้ามแดน และพัฒนาด่านในระยะที่ 2 และฝ่ายไทยเชื่อมโยงกิจกรรมในคลัสเตอร์ นราธิวาส-ปัตตานี-ยะลา และจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมใหม่ที่ป่าโคกจะโก อำเภอตากใบ จังหวัดนราธิวาส พื้นที่ 2,500 ไร่
- 1.2 การศึกษาความเหมาะสม/ออกแบบและการดำเนินการก่อสร้างทางพิเศษระหว่างเมืองหาดใหญ่-ด่านสะเดา
- 1.3 การก่อสร้างด่านศุลกากรแห่งใหม่ พื้นที่ 661 ไร่
- 1.4 โครงการพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าภาคใต้ อำเภอยะรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 1.5 โครงการจัดงานสัมมนานานาชาติด้านวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม และธุรกิจฮาลาล
- 1.6 โครงการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว (Miracle old Town) ของอำเภอมือเือง จังหวัดสงขลา เพื่อเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวศิลปกรรมก่อสร้างชิโน-โปรตุกีส ในลักษณะเดียวกันกับจังหวัดภูเก็ต
- 1.7 โครงการส่งเสริมการส่งออกนกเขาชวา ไปยังตลาดมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ซึ่งได้รับผลกระทบจากโรคระบาดของใช้หวัดนก

2. มาเลเซีย

- 2.1 รัฐกลันตัน : โครงการพัฒนาลานสายใหม่เลียบชายฝั่งตะวันออก (RJ) ระยะทาง 51 กิโลเมตร รวมทั้งก่อสร้างสะพาน 7 สะพาน จากตอกบาร์ลี-เป็งกาลันกูโบร์

2.2 รัฐมนตรีกระทรวงการ Green Economy Initiative มะละกา – สงขลา – เมดาน โมเดลเมืองสีเขียว ซึ่แห่ง IMT-GT เพื่อให้ทั้งสามเมืองได้รับการพัฒนาเป็นตัวอย่างในพื้นที่ IMT-GT

➤ การรับทราบข้อเสนอของสภาธุรกิจ IMT-GT สรุปได้ดังนี้

1. การประสานงานระหว่างกลไกใหม่ของ CMGF กับสภาธุรกิจ IMT-GT โดยใช้ศูนย์ประสานงาน ณ เมืองเมดาน โดยจังหวัดสงขลาเป็นศูนย์ประสานงานกับสภาธุรกิจ IMT-GT
2. ขอรับการสนับสนุน เพื่อก่อสร้างทางพิเศษระหว่างเมืองหาดใหญ่ – สะเดา จังหวัดสงขลา
3. การขอรับการสนับสนุนให้ตั้งศูนย์ประสานงาน IMT-GT ของสภาธุรกิจ (IMT-GT Contact Center) ในทุกจังหวัดและรัฐของ IMT-GT
4. การพัฒนาเส้นทางหลวงป่วนโดยขอรับการสนับสนุนจากรัฐประและรัฐเคดะห์ ในการพัฒนา
โครงสร้างพื้นฐานในการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว

2. พื้นที่พัฒนาร่วมไทย-มาเลเซีย (Joint Development Area : JDA)

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมสำหรับพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย (Thailand-Malaysia Committee on Joint Development Strategy for border Area : JDS)

4. โครงข่ายทางหลวงเอเชีย (Asian Highway Network)

โครงการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศเหล่านี้มีเป้าหมายจะผลักดันการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ
ในพื้นที่ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการพัฒนาอนุภาคในอนาคต ดังนี้

1) ด้านเศรษฐกิจ คาดว่าจะส่งผลให้เกิดการเชื่อมต่อเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค
โดยเฉพาะประเทศไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ทั้งด้านการค้าและการลงทุน ทำให้อนุภาคมีศักยภาพสูงในการ
พัฒนาเป็นเมืองศูนย์กลางทางสาขาเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร และการท่องเที่ยว ทำให้เกิดการเคลื่อนย้าย
แรงงานและยกระดับคุณภาพแรงงานในพื้นที่อนุภาค นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมการลงทุนร่วมกันระหว่างภาครัฐ
และเอกชนของประเทศไทย และมาเลเซีย ในด้านอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์และอาหารฮาลาล เพื่อการเป็นศูนย์กลาง
ผลิตสินค้าฮาลาลส่งไปทั่วโลก อีกทั้งยังมีการส่งเสริมการค้าชายแดนระหว่างไทย และมาเลเซีย โดยการเปิดด่าน
เพิ่มขึ้นทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ชายแดน และเกิดความเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวในภูมิภาค

2) ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและ Logistics คาดว่ามีผลต่อการพัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง
ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศไทยและมาเลเซีย เนื่องจากมีโครงการก่อสร้างถนนและสะพานเชื่อมไทย-
มาเลเซีย อีกทั้งยังมีการพัฒนาโครงข่ายเดินเรือชายฝั่ง และพัฒนาท่าเรือน้ำลึกและชายฝั่งเพื่อพัฒนาเป็นศูนย์ขน
ถ่ายสินค้าทางฝั่งทะเลอันดามัน

3) ด้านการใช้ประโยชน์ที่ดิน คาดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงจากพื้นที่เกษตรเป็นพื้นที่เมืองมากขึ้น โดย
เป็นพื้นที่ชุมชนและอุตสาหกรรม

5. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.1 แหล่งน้ำที่สำคัญ

(1) กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา มีพื้นที่ลุ่มน้ำ 8,495 ตร.กม. โดยมีพื้นที่ผิวน้ำทะเลสาบสงขลา 1,180 ตร.กม. แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ทะเลน้อย ทะเลหลวง และทะเลสาบสงขลา ครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสงขลา และพื้นที่บางส่วนของจังหวัดพัทลุงและนครศรีธรรมราช มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,800 มม./ปี และปริมาณน้ำท่าเฉลี่ย 4,896 ล้าน ลบ.ม./ปี การพัฒนาแหล่งน้ำในปัจจุบันมีจำนวน 145 โครงการ ปริมาณกักเก็บน้ำ 26 ล้านลบ.ม. และมีพื้นที่ชลประทาน 874,550 ไร่

จากการพิจารณาสภาพอุทกวิทยา ประกอบด้วย ๙ ลุ่มน้ำย่อย ในปัจจุบันมีโครงการขนาดเล็กรวม ๗๖ โครงการพื้นที่รับประโยชน์ ๑๗๐,๑๐๐ ไร่ โครงการงานศูนย์บริการเกษตรกรรมเคลื่อนที่ ๕๒ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๗๔,๖๕๐ ไร่ และโครงการสูบน้ำ ๑ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๑,๐๐๐ ไร่ โครงการขนาดกลาง ๑๗ โครงการ พื้นที่ชลประทาน ๕๗๙,๘๐๐ ไร่ ซึ่งยังมีโครงการที่กำลังศึกษาที่สำคัญคือ โครงการคั่นกั้นน้ำเค็มในทะเลสาบสงขลา โครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองสะเดา

เพื่อจัดหาน้ำจืดเพื่อการ ชลประทานและอุปโภค บริโภค โครงการสูบน้ำจากทะเลหลวง เพื่อการชลประทานที่อำเภอระโนด จ.สงขลา มีพื้นที่รับประโยชน์ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ กลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี ๑,๕๐๐-๒,๑๐๐ มม. (เฉลี่ย ๑,๘๐๐ มม.) ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปี ๔,๘๙๖ ล้าน ลบ.ม. หรือ ๑๘.๒๘ ลิตร/วินาที/ตร.กม. พื้นที่บริเวณอำเภอ หาดใหญ่ จ.สงขลา มีศักยภาพน้ำบาดาลสูง โดยเฉพาะในช่วงความลึก